

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pojd, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10. h.

Upravništva telefon št. 85.

Uredništva telefon št. 34.

„Pozor, rodoljubi!“

Pod tem naslovom je v uvodniku zadnje številke »Mira« klerikalni brezdomovinec pozdravil preporod družbe sv. Cirila in Metoda. Ošabno je tam zavrnil sodelovanje akademične mladine pri družbi, ker mu očividno ni ljubo, da bi tu odločevala edino-le narodova korist, dočim se naši akademiki z vzorno odločnostjo temu protivijo, da bi naša šolska družba opravljala drugo nego narodno delo. Dpisnik, ki sam gotovo ni bil deležen akademične izobrazbe, očita akademikom nepoznanje sveta in razmer. Tako očitaje je po ceni od strani človeka, ki je v celi svoji mladosti opazoval svetovno vrvenje v malem mestu izza zidovja klerikalnega vzgojevališča.

On bije potem ob naroden boben in hinavsko obžaluje propad »Naše Straže«, kakor da bi bila zakrivila ta propad slovenska napredna stranka, premda mu mora biti dobro znano, da so naši brezdomovinci »Našo Stražo« sami še kot dete v zibelki zadržali.

Nato nastopi kot zagovornik dosedanjega delovanja družbe sv. Cirila in Metoda. Neusphe pri velikovski šoli pripisuje trmi družbenega odbora in oprasča šolske sestre in svoje rojake vsake krivde. Način, kako to utemeljuje, je značilen za brezdomovince. Vsak domoljub bo smatral za samo ob sebi umevno, da šole naše šolske družbe smejo služiti edino-le poduku slovensčine in vzgoji v narodnem duhu.

Ta smoter pa se ne more doseči, ako se v teh šolah na nedopusten način šopiri blažena nemščina. Razširjevanju nemškega poduka na velikovski šoli se je prejšnji družbeni odbor, katerega so klerikalci složno z naprednjaki volili, z vso pravico upiral. Razlog, da ljudstvo več poduka v nemščini zahteva in da se le z ustreznjem tej zahtevi more vloviti učencev za velikovsko šolo, je jalov in protinaroden. Družbena šola vendar ne more in ne sme z velikovskimi ponemčevalnicami konkurirati v tem, da nudi kar največ nemškega poduka. Nemški poduk v narodni šoli ne sme in ne more biti tista privlačna sila, ki polni v njej šolske klopi, ampak ves ustroj te šole mora pripraviti njen obisk. Pred vsem bi bilo

treba tej šoli odličnih učiteljev — in družba bi si jih morala priskrbeti povsodi za vsak denar — ki bi od narodne šolske družbe zaželjene uspehe v poduku in vzgoji naše mladine v resnici in v polni meri dosegli. Pri vsem tem bi ti učitelji še zmeraj našli dovolj časa, da bi otrokom veepili toliko nemščine, kolikor jim je potreba. Toda obstoj naših narodnih šol spravi v odvisnost od nemškega poduka je nezmislj, ki se more izciniti samo v glavi človeka, ki ne misli in ne čuti narodno.

Neuspeli in nepriljubljeni velikovske šole imajo svoj izvirik vse drugod, kakor tam, kjer ga »Mirov« dopisnik zasleduje.

Velikovska, kakor vsaka družbena šola, je bojno sredstvo v obrambo naše narodnosti in bojnih sredstev ni pripuščati slabotnim rokam slabotnih žensk. Te se skrivajo plašno za šolskim zidovjem, da ne vidijo nasprotnikov, a ne vidijo jih tudi ne naši rojaki. In tem bi bilo najprej oči upreti, da spoznajo znamenitost narodne šole in narodnega poduka. Učitelji in njih vglodne rodboje bi pa bili vedno v živi dotiki s tamošnjim slovenskim ljudstvom in taka dotika bi pripeljala več otrok v prostore narodne šole velikovske, nego vso ljubko prigrvarjanje še tako uglednega in zaslužnega župnika, katerega vsak čas lahko nadomesti nemški škof z naslednikom brez vsakega narodnega čuta. In kaj potem? Ali bodi bodočnost velikovske narodne šole odvisna od ene same osebe, od enega samega župnika in od naklonjenosti nemškega škofa?

Družbene šole pa tudi ne bodo dosegle svojega cilja, ako bodo v prvi vrsti le vzgojišče za dekleta in vzgajalnice dekleta v duhu samostanskih šol. Narodna zavednost se v takih šolah gotovo ne goji in nam je treba pred vsem narodno zavednih deklet in žena. Narodne šole so namenjene otrokom ljudske šole, da se ti odtegnejo potujčevalnemu vplivu ponemčevalnic. V narodnih šolah je v enaki meri gledati na poduk in vzgojo otrok obojega spola in mogoče še nekoliko več na pouk in vzgojo dekcev, poznejših gospodarjev in v javnosti odločilnih mož.

Če se pa komu ljubi, dati svoji hčerki višjo samostansko vzgojo, ima drugod po Slovenstvu zato prilike dovolj in ni treba, da bi še narodna

šolska družba v ta samem razsipavala dragi denar.

Kranjskih družin ne bomo hvallili, ki pošiljajo svoja dekleta v popolno nemški in klerikalni zavod v Gospi Sveti, da se tam nauče nemščine. Zabraniti jim tega ne moremo, sicer nas pa to tolaži, da vsaj doma skrbijo za narodno vzgojo svojih deklet.

To pa hočemo in moramo zabraniti, da bi družba sv. Cirila in Metoda z našim denarjem vzdrževala šole, ki ne služijo popolnoma njihovu namenu, t. j. narodnemu pouku in narodni vzgoji. Da se verstvo ne bo zamarmarjalo, za to skrbi že naš šolski zakon in bodo skrbeli najvplivnejši faktorji naše pobožne Avstrije. V tem oziru so naši klerikalci lahko brez skrbi. A ker je ravno za versko vzgojo tako izborna pri nas preskrbljeno, za narodno vzgojo pa prav nič, se je ravno v prosep narodne vzgoje ustanovila družba sv. Cirila in Metoda in temu njenemu poklicu se ne sme izneveriti. To želeči mora vsak, ki narodno čuti.

Pri »Mirovem« dopisniku pa pogršamo ravno tega čuta. Iz njegove govori ona brezmejna rimska ošabnost, ki oholo prezira vsako narodnost ki hrepeni po svobodnem svojem razvoju.

Z bojkotom hoče udariti narodnjake, ki se ne ustrašijo odkrite besede, ko hoče klerikalizem udušiti zdravi razvoj našega narodnega šolstva.

In tak človek izdaje opomine rodoljubom!

Poznamo te ljudi, ki so že javno razširjevali krivi nauk, da Slovenci na Koroškem ne morejo več tvoriti samostalne politične stranke, in so se radi tega obešali Nemcem na škrice, zdaj pa po državnozborski volitvi sebi pripisavajo vso zaslugo, da so dobili slovenski Koroški svojega poslance, katerega pokvariti se trudi ta brezdomovinska družba. Milostno dovolj slovenskim naprednjakom na Koroškem se živeti, če se ne ganejo in ne hrepené po moči, marveč ponižno prenašajo žaljivo preziranje od strani ljudi, ki so že razglasili vsako občevarje za narodnim naprednjaki za nečastno za duhovno gospodo.

In ti ljudje govore še o slogi, ki baje tako blagodejno vpliva na razcvit koroškega Slovenstva! Klerikalci so povsod enaki in tudi pri nas na

Koroškem silijo na površje. Starih zares rodoljubnih duhovnikov v kratkem času tudi tukaj ne bo več in vso oblast bodo hoteli si osvoiti hinaveci, ki se danes cedé narodnega radikalizma, a so jutri pripravljivi vreči brez premisleka vso narodnost v klerikalni koš. Prazen hrup in brezznačajnost!

Ne obupamo pa, da se bodo koroški naši rojaki še o pravem času otresli teh ljudi in pri tem hvalevrednem delu jih mora vpadirati vsa zavedna Slovenija!

Koroški skupščinar.

Deželni zbori.

Praga, 20. avgusta. Jutri odloči češki dež. odbor zaradi sklicanja deželne zbora. Nemški odborniki skoraj gotovo izostanejo od seje, a tudi brez njih se bo sklenilo, naj se deželni zbor skliče vsaj na nekaj sej, preden se razpusti.

Dunaj, 20. avgusta. Moravski in bukovinski deželni zbor se tudi skliceta najbrže 16. septembra. Imenovanje namestnika za Moravsko se izvrši šele po deželnozborskem zasedanju.

Spopad med Hrvati in Srbi.

Zagreb, 20. avgusta. Frankovci se zopet lahko ponasaajo z bratomorno trofejo. Neprestanemu hujskanju frankovskih glasil se je posrečilo nevedne ljudi tako daleč nahujskati, da so pri Sv. Roku pri Gospiu napadli pravoslavne romarice le zato, ker so imele v ruti višito srbsko kokardo. Neki deklici so tako ruto strgali z glave ter ji pljuvali v obraz. Ko so orožniki hoteli ločiti Starčevićance in pravoslavne, so Starčevićanci naskočili orožnike ter jih hoteli razorožiti. Seveda so morali orožniki rabiti orožje ter so bili trije napadali smrtno ranjeni. Eden teh je že umrl. — Človeku se zdi, kakor da frankovci hujskajo k narodnostnemu prepriu po intencijah bana Rakodezajja. Zalostna jim majka.

Program bana Rakodczjaja.

Dunaj, 20. avgusta. Neki dopisnik »N. Fr. Presse« je imel razgovor s hrvaškimi banom Rakodczajjem. Ban je razvijal dopisniku svoj program, ki je baje šele prvi del nje-

govoga celotnega programa. Najprej je govoril o železniškem vprašanju. Dosedaj je šlo le malo hrvaških mladeničev k železnici, ker je bilo zanje le 12 ustanov (pa so še drugi vzroki, posebno jezikovni terorizem!) V bodoče se število teh ustanov zviša na 30. Nadalje se ustanovi za Hrvaško in Slavonijo posebna šola za železničarje. Te ustanove in šola bodo omogočile, da se na Hrvaškem in v Slavoniji sčasoma nastavijo le hrvaški uradniki in uslužbenec. Na ta način se bo avtomatično ustreglo zahtevi po hrvaškem občevalnem jeziku uradnikov z občinstvom. Ustanovitev hrvaško-slavonskega oddelka v poljedelskem ministrstvu v Budapešti ni v nobeni zvezi s snujočo se s četrti sekcijo pri hrvaško-slavonski deželni vladi. Četrta sekcija bi naj opravljala vse tiste gospodarske posle, ki jih opravlja danes notranji oddelek deželne vlade; ta oddelek pa se mora razbremeniti, ker je preobremen. Hrvaško-slavonski oddelek pri poljedelskem ministrstvu v Budapešti bo posebno pomemben zatagadelj, ker bodo v tem oddelku Hrvaške se tičeče stvari obravnavali uradniki hrvaške narodnosti. Tudi na čelo hrvaško-slavonskega oddelka v finančnem ministrstvu stopi hrvaški strokovni uradnik v višji funkciji, ki ga bodo vprašali za mnenje v vseh važnejših vprašanjih, ki se tičejo Hrvaške, tako da ne bo izšla nobena rešitev, ki bi morda kratila interese in pravice Hrvaške. Ta visoki hrvaški uradnik, ki bo uradoval v Budapešti ter bo vedno ministru na razpolago, bo ministra hitreje in neposredno informiral o vsem, kar se tiče Hrvaške in Slavonije.

Za gospodarsko samostojnost Ogrske.

Budimpešta, 20. avgusta. Državni tajnik Sztereny je rekel na obrtnem shodu v Pečuhu glede gospodarske samostalnosti, da bo vlada storila le to, kar je deželi v korist. Ogrska ne potrebuje nagodbe za vsako ceno, kakor tudi Avstrija ne. Dobro prihodnje desetletne nagodbe je treba izkoristiti za zbiranje moči, da bo imela Ogrska pri prihodnjih nagodbenih pogajanjih že faktično podlagu za samostojno carinstvo.

Deželni kongres industrijalcev je sprejel resolucijo, v kateri prosi vlado in zakonodajstvo, naj se čim-

LISTEK.

Verska blaznost.

Ravno tako, kakor človeško telo, je tudi človeška duša podvržena različnim boleznim. Četudi je neverjetno, kar uče neki znanstveniki, da je sploh vsak človek na duši nekoliko bolan, vendar je gotovo, da so dušno in telesno res popolnoma zdravi ljudje postali nekam redki.

Najhujša vseh dušnih boleznij je verska eksaltiranost. Kdor je v verskem oziru pretiran, je čisto gotovo duševno nekoliko bolan ali pa izredno omejen in slabومن — naj pripada potem katerikoli veri ali cerkvi. Vsaka vera ima v sebi kali eksaltiranosti in zgodovina vseh veropovedanj pozna kričečih slučajev bolestone verske pretiranosti, ki jo zdravniki imenujejo versko blaznost. Vrhunec verske blaznosti je tedaj dosežen, kadar začno bolniki, ki bi jih lahko imenovali obsedene, hrepeneti po žrtvah ali jih doprinašati.

Kaj drugega kakor izbruh verske blaznosti so bile žrtve Astarti, žrtve Molohu, žrtve Afroditi v poganskih časih. Izakova žrtve je bila posledica verske prenapetosti in verska blaznost je vodila srednjeveške flagelante in druge take sekte.

Verska blaznost cvete tudi danes kaj bujno, saj jo gotovi ljudje

sistematično goje in nete. Navadno se izraža na dosti nedolžen način. Terejalstvo je nekak prvi stadij verske blaznosti; če je telesno krepak in zdrav človek terejal, je čisto gotovo na duši vsaj nekoliko bolan, če nima na možganih kake napake. Če se plazijo ljudje po golih kolenih na Višarje ali na Trsat, če lazijo leto in dan po cerkvah in božjih potih, je to dokaz male verske blaznosti. Sem pa ne smemo šteti ljudi, ki so telesno bolni; pri teh nastopi pretirana verska gorečnost iz telesne oslabelosti v zvezi z versko vzgojo.

Pa tudi slučajni grozних izbruhov verske blaznosti se primerjajo že dandanes. Pravi te dni smo čitali o takem slučaju, ki se je primeril nekje na Ruskem. V neki vasi je nastopil »prorok« in je našel, da se je Antikrist naselil v telesu — dve leti starega otroka. Vsa vas — broječa 32 posestnikov — mu je verjela. Verjel je tudi oče dotičnega otroka in ta oče je dovolil, da je prorok v pričlo vseh vaščanov otroka slovesno — zaklal.

Tema v človeških glavah je pač nekaj groznega. Te dni je izšla druga izdaja knjige, ki jo je pred mnogimi leti spisal nemški popularnoznanstveni pisatelj Johannes Scherr na podlagi aktov, ki jih hrani državni arhiv v Curihu. Ta knjiga poroča o najstrašnejšem izbruhu verske blaznosti, kar jih je znanih izza zadnjih dvesto let.

Zgodil se je ta slučaj v vasi Wildsbuch med Curihom in Schaffhausenom. V tej vasi je živel kmet Ivan Peter. Bil je sirov pretepač, pijanec in skopuh. Njegov sin mu je bil podoben po telesu in po lastnostih. Tudi najstarejša hčer ni bila dosti prida, ostale hčerke pa so bile tihe in pobožne in so se rade unikale hrupu in življenju.

Takrat se je v Baselu, v mestu piletizma in milijonarjev, pojavila pruska sleparka Julijana pl. Krüdenner. Ta ženska je najprej poskusila »spreobrnuti« pruskega kralja in sploh visoke kroge, a ker se ji ni posrečilo, se je preselila v Švico in tam začela svojo misijo med preprostim ljudstvom. Tu je imela precej uspehov. »Spreobrnila« je mnogo kmet-skih ljudi in si nabrala mnogo denarja. Daleč okrog Basela in tja do Curiha se je takrat po prizadevanju te sleparke razvila posebna gorečnost in zavladala je neka takrat še čisto nenevarna verska blaznost.

V tem miljeju je vzrasla najmlajša hčerka omenjenega kmeta Ivana Petra. Že kot otrok je bila silno pobožna. Ljudje so v svoji verski blaznosti hitro začeli govoriti, da ima dekle čeznaravne zmožnosti. Imenovali so jo »sveto Marjetico« in trdili, da njena molitev ozdravi bolne ljudi in bolno živino.

Ko je bila »sveta Marjetica« (das heilige Margaretl) stara 16 let, se je začela čudovito hitro razvijati

njena verska blaznost. Pravila je, da je poklicana, »premagati hudiča in razširiti kraljestvo božje«. Ljudje so hodili k njej v hišo, poslušali njene fanatične in fantastične pridige in njena prorokovanja in začela se je bujno razvijati verska blaznost. »Sveta Marjetica« je spreobrnila celo očeta in brata in končno skoro vso vas. Na njenih pobožnostih so se morale goditi čudne reči, ker je »sveta Marjetica« nekega dne povila — otroka. Pri ljudeh ji ni to nič škodovalo.

Verska blaznost se je v kratkem času premenila v pravo obsedenost. Odkar je »sveta Marjetica« oznanjala, da se bliža zadnji boj s hudičem, so njeni verniki kar podivjali. Pri »pobožnostih« so divjali in tulili, trgali svojo obleko, razbijali pohištvo in napadali drug drugega ter si prizadevali hude rane.

»Kri mora teči, če naj bo premagan hudič v zadnjem boju«, — tako je svojim »vernikom« razodela »sveta Marjeta« in na njeno povelje so ti verniki napadli njenega brata Gašparja in ga ubili.

»Več krvi mora teči,« je zopet razodela »sveta Marjetica« in verniki so ubili njeno sestro.

»Še več krvi je treba — moja kri se mora preliti,« je zaukazala »sveta Marjeta«. — »Kričajte me.« Prve rane si je prizadela, »sveta Marjetica« sama. Njena prijateljica ji je morala na njeno povelje s škar-

jami odrezati razne dele telesa, na zadnje pa so jo njeni verniki na njen izrecni ukaz pribili na križ, na katerem je po groznih mukah vsled izkrvavenja umrla.

Ko je bila »sveta Marjetica« mrtva, so verniki mirno odšli h — kosilu, trdno prepričani, da je hudič sedaj premagan in ugonobljen za večne čase.

Ta slučaj priča, kaka tema zamore vladati v človeških glavah, kaka blaznost zamore ljudi popasti v gotovih razmerah, posebno če so ljudje popolnoma prepučeni sleparjem, naj bodo že te ali one vrste.

Verska blaznost različnega značaja je tudi pri nas na Slovenskem dosti razširjena. Po naših blaznicah je izredno mnogo versko blaznih ljudi. Koliko jih je pa še, ki ne pridejo v blaznico, ker niso niti nevarni niti nadležni, dasi so bolni na duši.

Spričo dejstva, da se pri nas na vse načine goji in podpihuje najskrajnejša verska eksaltiranost — saj se dajo versko eksaltirani ljudje najlaglje zlorabljati v namene duhovnikov — bi bilo jako koristno, če bi se posvečevala primerna pozornost tem razmeram in če bi se vedno in povsod pazilo na to, da se razširi in poglubi racionalistiško naziranje med narodom, zakaj telesno in duševno zdrav narod je racionalistiškega mišljenja in mora to biti, če hoče biti sploh sposoben za življenje. — S. a.

preje začne s pripravami za samostojno carinstvo ter naj dobe pri tem industriale priliko, povedati svoje mnenje.

Vstaši v Macedoniji.

Carigrad, 20. avgusta. Poslaniki veseli so izročili grški vladi imenik tistih grških častnikov, ki imajo baje dopust v inozemstvo, a vodijo grške čete v Macedoniji. Poslaniki zahtevajo, naj se vsi ti častniki takoj pokličejo domov.

Zasmehovanje razoroževanja.

London, 20. avgusta. Med tem ko se je sklepalo na mirovni konferenci v Haagu, naj vse države delujejo na omejitve oboroževanja, je švedska vlada izdelala načrte, kako si pomnoži armado. Pehotni polki, ki imajo dosedaj po tri bataljone, se razširijo na štiri bataljone; topničarski polki se pa tudi pomnože in pri vsaki diviziji se ustanovijo poseben oddelek za puške na stroji.

Francoski ministrski predsednik pri kralju Edvardu.

Dunaj, 20. avgusta. Vsled posebne želje kralja Edvarda ga je prišel francoski ministrski predsednik Clemenceau obiskat v Karlove vari. Kralj Edvard je razpravljal z njim o uspehih sestanka z nemškimi in avstrijskim cesarjem, glavni predmet razgovora pa so bile marokanske zadeve.

Punt v Maroku.

Pariz, 20. avgusta. General Druide je pričakoval že več dni napada. Včeraj na vse zgodaj so padli pri prednjih stražah prvi strelji. Nekaj stotnik je šel s 60 vojaki, da poizve o stališču puntarjev. Marokanci videč tako malo število sovražnikov so jih skušali obkoliti, ker so imeli 2000 mož na konjih. Francoski vojaki so se v sklenjenih vrstah pologoma umikali, potem so se hipoma obrnili ter zgrabili nad 1000 puntarjev na konjih. Marokanci so začeli kmalu bežati. Za bežečimi so streljali Francozje uspešno iz topa. Francozi so imeli le enega mrtvega in dva ranjena. Sovražnik se je sicer umaknil daleč od mesta, a bati se je, da naskok ponovi. Špansko vojaštvo se je vedlo zelo sumljivo. Španski vojaki so pušec gledali boj z ravnih hišnih streh, in šele potem, ko so Francozi pregnali Kabile, je prišel španski stotnik h generalu Druideju ter mu ponudil pomoč, ki jo je seveda general hvaležno odklonil. — Nadaljnje odredbe proti puntarjem se izdajo šele tedaj, ko se vrne ministrski predsednik Clemenceau v Pariz. Govori se, da se pripravljajo vse slučaje na alžirsko-maroški meji armadni voj 30.000 mož.

London, 20. avgusta. Ropar Raizuli je izpustil sultanovega vojaškega svetovalca, Angleža Harry Macleana, ki ga je imel štiri tedne vjetega. Za to sta mu morala obljubiti francoski in angleški konsul, da se mu ne zgodi nič zalega, ako pride sultanu v roke.

Nemiri v Nemški Afriki.

Berolin, 20. avgusta. Tudi cesarja je zelo vznemirila vest, da je nevarni poglavar divjakov, Marenge, prišel zopet čez mejo z večjim oddelkom oboroženih mož. Cesar je naročil gubernatorju v Afriki, Lindquistu, naj mu o vsem brzojavno poroča. Dasi ima Morenga le kakih 400

mož, vendar je nemški koloniji tako nevaren, da Nemčiji ne zadostuje njena dosedanja posadka 5922 vojakov, temuč odide kmalu transport s približno 1000 vojniki v Afriko. Nemška vlada se huduje nad kaplanski, zakaj ni bolj pazila na Marenga, ki je bil tam v jetništvu.

Javen ljudski shod v Novem Kotu (občina Draga) ter ustanovitev javnih ljudskih knjižnic v Novem Kotu in Loku (občina Trava).

Vihrala je 15. t. m. slovenska zastava v Novem Kotu na kočevskem ozemlju v znak, da se začne tam med ljudstvom vzbujati misel za slovensko prireditev, kakor je javen ljudski shod. Že pred 4. uro zbralo se je mnogo občinstva v prostorih pri gosp. Val. Turku, da bi prisostvovalo izvajanjem govornikov in ustanovitvi prve javne ljudske knjižnice v ozemlju, ki je bilo doslej od strani Slovencev preveč zanemarjeno. Občinstva je bilo toliko, da so bili prostori pretesni, da bi se moglo v njih zborovati, zato se je vršil shod na vrtu, kamor je prihitelo staro in mlado, moške in žene. Nad 200 ljudi je bilo zbranih, ko je otvoril shod predsednik „Prosvete“ E. Rekar. Pozdravil je zbrano ljudstvo v imenu društva, razložil v kratkem pomen ljudskega shoda za kočevske Slovence, ter predlagal na to za predsednika shoda g. Antona Poje iz Starega Kota, za zapisničarja, pa g. Joža Rusa, kar je bilo soglasno sprejeto. Predsednik g. A. Poje se je zahvalil v prisrčnih besedah za izvolitev, obenem pa tudi akad. fr. družstvu „Prosveta“, da se je prvo spomnilo svojih bratov na zapuščenem ozemlju, pozdravil je prisotnega „Prosvetnega“ predsednika, vse one Slovence, ki so prihiteli iz oddaljenih krajev (iz Ribnice in Loškega Potoka) ter vse domačine, ki so pokazali s tem zanimanje za slovensko stvar. Pozivljal je vse navzoče, da sledijo pazno izvajanjem govornikov, da si ohranijo v spominu dan, ko so prišli ljudje iz naroda med svoj narod. Cenjeni zborovalci! „Slovenec biti, bodi Slovenec ponos! Sponosom bi moral vsak Slovenec vsikdar in povsod priznavati, da ljubi svoj najdražji zablak: materin jezik. Po nam zajamčenih osnovnih zakonih bilo bi edino pravično, da se nas na domači zemlji podpira v napredku. Če pa pogledamo razmere občine Drage in Trave, v katerih prvo spada Vaš Novi Kot, kjer danes zborujemo, vidimo ravno nasprotno. V gospodarskem oziru je ta kraj popolnoma zanemarjen in od strani merodajnih faktorjev se do zdaj nješa niti za šole ni nič storilo. Vi niste imeli prilike naučiti se pisati in brati, kar ste občutili šestokrat v tujini, ko ste to krvavo potrebovali, od druge strani pa se je vgnezdil v Vaši občini „nemški duh.“ Najzlastnejše pa je, da so se naši ljudje Vaše krvi, ki so zatajili materin jezik ter služijo našemu narodnemu sovragu. Slovenska kočja jih je dala, slovenska mati odgovorila in sedaj se strastno zaganjajo v svoje brate ter pljujejo v lastno skledo. Ni se nam bati priseljencev, ako smo gospodarsko neodvisni, ako pa bi nas hotela uničiti lastna kri, tedaj pa naj bodo proklete slovenske roke, ki bodo delale za nemško stran.“ Nato je orisal govornik žalosten položaj Slovencev v kočevskem ozemlju, raz-

ložil gospodarsko stališče Slovencev v Dragi in Travi in zahteval, da se priklopita občini Draga in Trava ribniškemu sodnemu okraju, ki je bližji kot kočevski. Gospodarsko osamosvojitve se doseže le z omiko in izobrazbo, toda take kot je v šulferinskimi rokah, se je treba otresti. Pozivljal je navzoče, da naj se ne dajo preslepiti s tujimi darovi, kajti tujec bo zahteval zato nazaj vse in še obresti. Z apelom na medsebojno ljubezen in neomahljivost prisotnih kočevskih Slovencev končal je govornik z besedami, ki naj bodo vsakomur vedno in povsod pred očmi: „Slovenec biti, bodi Slovenec ponos.“ (Burno odobravanje in živijo klici). Ko je nastal mir, dal je predsednik shoda besedo E. Rekarju, predsedniku „Prosvete“, ki je izvajal sledeče: Velečenjeni zborovalci! Ni še dolgo temu, kar so se izvršile volitve na podlagi splošne in enake volilne pravice. Dosegli smo s tem Slovani, da smo vsaj na papirju v večini v parlamentu, toda ako pogledamo kvaliteto, kakovost posameznih poslancev, tedaj vidimo, da ni volil naš narod najboljše može, ki jih je imel. In vendar je prvi pogoj, da je vsak ljudski zastopnik eden izmed števila najspodobnejših. Gotovo je pa, da ima naš narod še dovolj sposobnejših, ki pa so kot inteligentni, dasiravno so izšli iz ljudstva, izgubili stike z ljudstvom in se mu odtujili. Ljudstvo pa voli le one, ki jih pozna in ki mu razkrijejo svoje namene, dasiravno jih niso zmogni izpolniti. Zatorej je jasno po prvih volitvah, da se mora izobraziti ljudstvo, da ve koga voli in zakaj ga voli, odstraniti se mora globoka propast med ljudstvom in inteligenco, ki hoče in mora biti vodilna. Govornik je orisal nato pomen slovenske ljudske šole, pokazal na hinavstvo vabljenje Nemcev v nemške šole, ki pa med tem sami priporočajo svojecem, da se učijo slovensčine. „Torej narobe svet,“ je dejal govornik, „Slovenci naj se uče nemško, da bodo mogli iti med Nemce in se tam popolnoma ponemčiti, ker ne bodo našli slovensko niti pisati niti brati, Nemci pa se naj učijo slovensko, da bodo mogli služiti med Slovenci in jim odjedati na lastni zemlji kruh. Kdo izmed Vas ne vidi v tem zahrbtnosti, nič drugega kot nesramno laž? Zahtevajte slovensko šolo, zahtevajte pa tudi, da je učitelj Slovenec, ki je pripravljen in ki je zmogel poučevati Vašo dečo.“ Nato je navedel govornik par dračinskih slučajev, kako poučuje učitelj-Nemec drugorodno dečo, ko ne razume otrok učitelja in ta ne razume otroka. „Kakšno korist ima nemški otrok od izvajanja učitelja in kakšne slovenski otrok, to si lahko predstavljate, ako imate enega otroka v slovenski in drugega v nemški šoli. Slovensko šolo obiskujoči vam pripoveduje doma, kaj je slišal v šoli in starši izvedo marsikaj novega, kajti v današnji šoli se uče otroci najrazličnejših predmetov. In kaj zveste od nemško šolo obiskujočega? Ničesar, kajti to dete presedi v šoli ure in ure, ne razume ničesar in šola se mu pristudi in edina želja mu je, da se reši šolske sobe. Vzbuja se mu sovraštvo do šole in končni cilj take tuje vzgoje je, da zaostane slovenski učenec za nemškimi in nemška šola je doseglja svoj namen; ohranila je našo dečo na nižji izobrazbi a vzela mu je s tem možnost naučiti se svojega materinega jezika. Izgubilo pa se je to dete za naš narod, kajti tujec mu je znal vcepiti tekem časa sovraštvo do svojega naroda; tujo pesem prepeva, domače ne zna.“ Nadalje je

pojasnil govornik pomen srednjih in visokih, meščanskih, strokovnih in kmetijskih šol, ki morajo biti vse slovenske, ako hočemo doseči višjo izobrazbo, v krajšem času. „Splošna izobrazba je potrebna tudi v gospodarskega stališča. Nikdo ne more tajiti, da bi ne bila izobrazba v gospodarskem boju najuspešnejše orožje za boljše življenje, posebno strokovna pa tudi splošna izobrazba. Vsak napredek prinaša korist le onemu delu naroda, ki ga razume in hoče razumeti, zato pa je nujno potrebno, da se vzgaja naraščaj z ozirom na nove časovne zahteve, da more in zna uporabiti gospodarski napredek. Splošno je priznan princip, da je glavni vzrok bede in odvisnosti neizobrazba in slabo gospodarstvo, med tem ko je temeljna izobrazba temelj in predpogoj dobre gospodarstva.“ To resnico je potrdil govornik s primeri na Danskem, Saškem, Češkem, kjer je povsod razvito šolstvo in splošna izobrazba. „Splošna izobrazba ima ugoden vpliv na npravost. Bada in uboštvo sta pogosto vzrok propadlosti in zločinov, med tem ko daje blagostanje umetnosti priliko, da se razvije ter da zvišuje s tem splošno izobrazbo. Tam kjer se ustanovljajo in kjer propevajo javne ljudske knjižnice in čitalnice, tam se manjša število stalnih obiskovalcev gostiln, tam kjer se citajo dobre in poučne knjige, izostane pač kmalu brezumno pijančevanje. Ko je podal k temu par primerov in v kratkem povedal pomen splošne izobrazbe, navedel je kot sredstva v dosego tega namena: šolstvo, predavanja, knjižnice, čitalnice, društva itd. Razložil je kaj je knjižnica, njih razširjenost v Ameriki, Angliji, Franciji, Češkem, Nemškem in pri nas Slovencih. Na to je otvoril v imenu društva „Prosvete“ javno knjižnico ter zaključil: „Otvorjam prvo „Prosvetino“ knjižnico v kočevskem ozemlju s srčno željo, da bi rodila obilo uspeha v prid celokupnemu slovenskemu narodu. Postane naj zvesta tovarišica drugih knjižnic, iz vas in vaših potomcev pa naj bodo zavedni, navdušeni in trdni Slovenci, ki se ne bodo dali nikdar pridobiti od naših narodnih nasprotnikov in, ki bodo imeli tudi v domači politiki jasno prepričanje. Pred očmi vam bodi geslo: v izobrazbi in omiki je moč naroda.“ (Burno odobravanje in živijo-klici). Ker se ni nihče oglasil k besedi, se je zahvalil predsednik shoda zborovalcem za paznost, govornikom za krasna izvajanja, „Prosveti“ za prireditev shoda ter zaključil z željo, da bi imelo to zborovanje uspehov ter da priredi društvo več tako lepih shodov ali predavanj. Po shodu zbralo se je občinstvo in Hrvatje, ki so prišli iz Prezida med shodom na zborovališče in izrekla se je še marsikatero navdušena napitnica. Tako je napil g. Debeljak predsedniku „Prosvete“, g. I. Rus Hrvatom, dr. Polič zbranim Slovincem, ter je dejal med drugim: „Nisem do danes videl takega demokratizma in presenečen sem bil, ko sem prišel na shod in ko sem videl pozneje, kako deli akademik med svoje ljudstvo dobre knjige in hoče spraviti z izobrazbo nižje vrste v svojo vrsto. Nikdar se ne ponižate, ampak dvigate svojo okolico in to je pravi demokratizem! E Rekar, predsednik „Prosvete“ napijaj g. I. Rusu, ki se je rade volje odzval povabilu društva in prihitel z dijaštvom v zapuščene slovenske kraje, da je s svojo krepko besedo zanesel ljubezen do slovenske domovine in jezika tudi v doslej nam tuja sra. Da bodo njegove

besele uspešne, mi pričajo navzoči, ki so videli v obeh mater, da on razume ljudsko dušo in da so bili doslej posamezni le zapeljani vsled nevednosti. Ko se je zahvalil gosp. I. Rus in napil Kotarjem in „Prosveti“, ki je prvo izmed društev spoznal veliki pomen ljudske izobrazbe, zapustili so Slovenci Novi Kot ter odšli v Loko (občina Trava), kjer se je ustanovila istotako javna ljudska knjižnica. Redka slavnost se je vršila pri g. Veselu v Loku, kamor so prihitali prebivalci bližnjih vasi in pa mnogo Hrvatov iz Čabra. Prišle Slovence in akad. fer. društvo „Prosvete“ je pozdravil s prisrčnimi besedami Hrvat g. nadučitelj Franjo Pivelič, poudarjajoč, da tudi on poučuje našo dečo v narodnem duhu in, da ga veseli, da bo imel odslej priliko „pokazati naši deči nadaljevalno šolo, nadaljnje vzgajališče v slovenski knjižnici. Čabranka meji Kranjsko od Hrvaške in ako pade Loka potem je v nevarnosti Čabar; toda to se ne zgodi, ker Loka bo trlen jez, da Nemci niti do Čabranke ne pridejo. Predsednik „Prosvete“ je otvoril drugo javno ljudsko knjižnico v kočevskem ozemlju potem, ko je prejel v kratkem oralni pomen in namen javne ljudske knjižnice. Prisotno občinstvo je s paznostjo sledilo izvajanjem in videti je bilo, da mu je to nekaj popolnoma novega in je žel govornik vsestransko odobravanje. Okrajni glavar iz Čabra g. Mirko Pažameta, obžaluje, da ni vedel preje o prihodu Slovencev, da bi jih dostojno sprejel, pozdravljajo vse Slovence in „Prosvete“ ter v vnesenih besedah govori o ljubezni, ki spaja slovenski in hrvatski rod, ter ju primerja človekoma, ki sta si prisegla zvestobo. „Spaja naša naroda zvesta ljubav in kjerkoli sem, hočem živeti za vezanost med Hrvati in Slovenci. Težka borba je pri vas, toda imate pomočnike; moja želja pa je, da bi bila za nas vse ena domovina, kajti Čabranka ni nič drugega kot umetna meja.“ Burno je bila aklamirana ta izjava in zahvalil se je v imenu Slovencev gosp. I. Rus. G. I. Rus želi hrvaškemu in slovenskemu narodu, da bi imel vsaj nekaj takih mož kot je g. Pažameta. „Išel je iz naroda, on živi in čuti za narod, kajti on pozna svoj narod. Iz bratske slovenske duše Vas zagotavljamo, da ohranimo v spominu te besede in tudi mi si hočemo vzgojiti take može. Na lastni zemlji nam ne dajo pravice, a vsako bajtico najdejo biriči, kadar treba plačati davek. In ko bomo imeli takih mož, uveljavile se bodo Gregorčičeve besede: Vstani ubogi narod moj, do danes v prah teptan, pepelni dan ni dan več tvoj, tvoje je vstajenje dan.“ G. Trope, občinski zastopnik iz Čabra, laskavo pohvali delovanje „Prosvete“, imenuje njeno delovanje edino rešilno za mali narod, kajti prosveta je luč in zvezda vodnica v bodočnost. Narod treba osamosvojiti od tujege kapitala in to se more zgoditi le z izobrazbo. Napija društvu „Prosveta“, ki ima tako visoke cilje ter pristavi: „Ako Vas napadajo zaradi dobre stvari, ne odnehajte nikdar in nikoli, ako ste prepričani, da činite nekaj dobrega.“ Tako sta ste postavila dva temeljna narodni trdnjav na ustanovitvi dveh knjižnic v ozemlju, ki je oddaljeno od prometa, ki je bilo doslej zapuščeno od vseh Slovencev. Imamo še dovolj bratov, ki jih lahko ohranimo in ki so še vedno prepričani, da so Slovenci, le pobrigajmo se za nje, saj bi radi spoznali natančneje

(Dalje v prilogi).

Brata.

Povest. — A. P. Rušič.
(Dalje.)

II.

Nemiren je bil Hilarij. Bila je Urhova skrivnost, ki ga je zelo vznemirila. Imel je brata za hudobnega človeka, ki mu sledi neprestano in neumorno. Instinktivno je čutil, da ne more biti dobro, kar pride iz Urhovih rok.

Potem se je razjezil. Kdo daje Urhu pravico, da ga nadzoruje, da skrbi zanj? Kaj ni svoboden človek, ki ne potrebuje nobenega varstva več?

Med tem je Urh zopet vstopil. S seboj je privedel sloko, tanko desetletno dekletce z velikimi plavimi očmi in nerodnem in ponošenem kmetjskem kroju. Preplašen in bojazljiv obraz se je skrival pod veliko rdečo ruto.

»Glej, Hilarij, tole ti je poslala žena!« se je skoro krohotal Urh. »Nisem je hotel takoj pokazati, ker sem vedel, da boš vesel svojega Klarice.«

Hilarij je bil presenečen. Različni občutki so se borili zanj. A bilo mu je obenem hudo, nestrpno, kakor vedno, kadar ga je življenje s svojo silo postavilo na realna tla. Vesel je hotel biti in vendar je bil razkačen do neusmiljenosti, in tudi žalosten. Strmel je nem in onemogel kakor z vrvmi zvezan človek v svojo hčerko.

Pristopila je k deklici Fina, ki ni mogla razumeti vsega tega. Kaj se je zgodilo? Slutila je nekaj nenavadnega, morda tudi hudega, toda raztolmačiti si vsega tega ni znala. Njena ženska narava je zahtevala nekaj konkretnega, gotovega in nič ni bilo za njo hujske kakor negotovost in tema. In kakor store ženske vedno, kadar ne poznajo svoje vloge, tako je storila tudi ona. Tlesnila je v smeh in se pričela šaliti.

»Glej, predolgi so tvoji rokavi... In kakšna prsa imaš, ljuba moja!... Kdo pa ti je dal to jopo?« Počukala jo je za jopo, ki je na prsih drobne deklice padala navzdol v velikih gubah... Klarice je bilo sram in je zahtela iz polnega grla. Tudi mlada kvartavca sta se zlobno in neusmiljeno smejala; in prvi je dejal s kričeim glasom:

»Lepo hčer imaš Hilarij! Kdo bi si to mislil!«

Drugi pa:

»Ravno prav, da si prišla, Klarica! Gospodinjala nam boš, šivala nam raztrgano perilo in v morju boš prala naše cape.«

In Urh je pristavil:

»Ali ne boš pozdravil svojega otroka, Hilarij? Potegnila se je v zadnjih treh letih, ko te ni bilo doma.« Prejšnji plamenič izraz je izginil iz njegovih zelenkastih očih, ki so bile sedaj naravnost brezizrazne in vodene.

Hilarij se je prestopil in se pripravljaj, da pozdravi Klarico. Kakor v sanjah se ji je približal in jo prijel za drobno ročico. Bila je vsa mokra od solz in ko ji je pogledal v velika plava očesca, je videl Hilarij, da so tudi ta vsa zalita s solzami.

»Nič se me ne boj, Klarica!« Sam se je ustašil svojega hripavega glasu, ki je bil skoro sirov in jecen. »Kako, da si prišla sem?«

Zopet je zahtela močno in rekla tibo:

»Mati so tako hoteli. Pravijo, naj bom jaz pri tebi, ker sem ti najbolj podobna. Tata!«

Vztrepetal je. Čut tanke sramežljivosti nad nelepim se je vzbudil v njegovih duši. Bilo je to zanj neumovno, zakaj bilo je že dolgo od tega, kar se pozabil, ah čisto pozabil na sramežljivost. In sedaj prihaja zopet! Saj je bila Klarica vendar njegova, kri njegove krvi... Vzdignil jo je in jo privil k sebi ter nerodno poljubil na čelo. Ko jo je zopet izpustil, je bil njegov obraz otroško mehak, topil se je v ginjenosti nad ljubeznijo, ki je mislil, da je že davno pozabil na njo. Z navrnim pogledom se je obrnil po ostalih. Urh je mirno sedel na stolu in si prižgal kratko pipo, Fina pa je slonel ob oknu in njene brezbrizne oči niso gledale nikamor. Njena usta pa so se zavlekla v izraz zaničevanja do tolike priprostosti, jokavosti in onemoglosti.

Tudi mladima igralcema se je zdela Hilarijeva ginjenost le neokusna komedija. Hilarij sedaj ni vedel, kaj naj začne. Bil je kakor brezumen, postavljen v drug svet, brez vseh misli in tudi brez odločnosti. Prestopal je neodločno semintja in se oziral na morje. Morje pak je bilo tako veliko, brez kraja in brez konca. Ribiški čolni so se sedaj še skoraj približali bregu in v pretrganih zlogih se je ču o glasno in grdo preklinjevanje ribičev, ki so pričeli vleči mreže.

Nemir se je naselil v Hilarijevi duši in zdelo se mu je, da se ne poleže nikdar več. Obenem pa se je srdil na Urha, da je neprestano cepetal z nogama. In vendar ga je poprosil, naj skrbi za Klarico, naj ji da hrane, naj ji pripravi posteljo, zakaj ona je gotovo zelo trudna od daljne poti...

Hotelo ga je zadušiti in nič več ni mogel strpeti v sobi. Začutil je, da se poleže vse, kar je tako nanaglasno zagorelo v njegovih prsih. Potisnil si je klobuk na čelo in odprl vrata.

Kriknil si je s težkim glasom:

»Fina!«

Še vedno je slonel ob oknu in njene dolge trepalnice so bile pobesene. Kljubujući in neukrotljivi odpor je bila sedaj vsa njena postava.

»Pojdi!« je skoro vpil.

Niti genila se ni. Šel je k nji in se dotaknil njenih ramen. Razkačila se je in ga z drznim pogledom pahnila od sebe. Bil je pohleven, zakaj njene oči so bile srdite.

»Jaz hočem, da greš!« »Hočeš? Lepo!... A kaj si mi ti?« je odvrnila kljubovalno. »Zabavati se hočeš — dobro, idi! Ali sem tvoja žena?« Gledala je naravnost vanj in njene oči so blestele v kraljevskem sijaju.

Tudi on se je razjaril. Srd, namenjen bratu, je izlil nad Fina. Toda njegova narava je bila lahka, fantastična skoro in mehka. Vzdignil je roko žugajoč:

»Ti... kača!«

Vsedale so se njene temne oči v njegovo in gledala sta se kakor zbesnela. Bila je Fina dokaj močnejša od Hilarija, ki je videl v njenem srditem pogledu uničujoč plauen. Vztrepetal je neumljivega strahu. Omahnila mu je žugajoča roka in oči so se mu pobesile.

Zaihtela je Klarica glasno in z očmi se je zakrohotal Urh iz polne duše.

Na pragu je vzdignil zopet roko in grozeč je izginil...

Zgoče solnce je sipalo svoje zärke razkošno po vsevirju. Daeč tam, z nasprotne strani je prihajal mal izletniški parnik, enakomerno režoč nemirno vodo. Hilarij je hitel navzdol. Sredi pota pa je izbruil in stlovit jok in solzil se je vso pot kakor otrok, on onemogel in trdni človek.

(Dalje prihodnjic.)

svoje pobratime onstran gor. „Prosveta“ pa je storila s tem činom velik korak naprej, ker je prva šla v boj za svete narodne pravice kočevskih Slovencev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. avgusta.

— Svetovni kongres »Svobodne Misli« v Pragi. Te veličastne manifestacije svobodnih mislilcev z vseh strani sveta se udeležijo češki narod v impozantnem številu. Vsi sloji, vsi stanovni, najrazličnejša društva in korporacije, mestne, tržke in kmetijske občine pošljejo svoje zastopnike na ta kongres. Kraljevsko stolno mesto Praga bo na tem kongresu zastopano po svojem županu in svojem občinskem zastopu, takisto Kralj. Vinogradi, Smichov in dolga vrsta drugih čeških mest in občin. Češko učiteljsko bo takorekoč polnoštevilno zastopano. Dosedaj so priglasila svojo udeležbo tale učiteljska društva: Društvo učiteljev v Kraljevini Češki, osrednje društvo čeških učiteljev v Slezijski, društvo učiteljev na Češkem in Moravskem, razna okrajna in druga učiteljska društva, skratka celokupno češko učiteljsko. Kaj pa slovensko učiteljsko? Razume se, da bodo zastopana tudi vsa dijaška akademična društva, vobče vse češko dijaštvo. V Zagrebu se je pravkar osnovala sekcija »Svobodne Misli« in delegati te sekcije so se priglasili svojo udeležbo na kongresu. Praški pripravljani odbor izda povodom kongresa slavnostni list, pri katerem bodo sodelovali najslavnejši in najuglednejši literati in umetniki. Pripravljani odbor pričakuje, da bo udeležba tudi s strani Slovencev a to že ne številna pa vsaj častna, zato vabi vse slovenske svobodnomislelne občine, korporacije, društva, kakor tudi poedince, da se priglase in udeležijo kongresa. Priglasite sprejema in daje vsa potrebna pojasnila sekretariat češke sekcije »Svobodne Misli«, Kraljevi Vinogradi, Korunni 6.

— Čisto navadna goljufigija se bo zgodila v nekaterih dneh, in sicer na ubožnih romarjih, ki pojejo na Trst. Za to božjo pot se pripravljajo poseben vlak, čigar aranžer je pater Evgen Stanet. Ta vlak se odpelje 23. t. m. Za vožnjo v tretjem razredu bo morala plačati vsaka oseba sedem kron, dočim bo dobila južna železnica samo 5 kron 80 vin. Romarji bodo torej plačali vsak po 1 K 20 vin. več, kakor bo vožnja v resnici veljala. Ker pri aranžiranju posebnih vlakov ni nobenih stroškov, bodo imeli aranžerji pri vsakem romarju 1 K 20 vin. čiste profita, ki ga niso z ničemer zaslužili. Takih romarskih vlakov se udeležijo vedno 500 do 700 oseb. Denimo, da se jih pelje s tem vlakom samo 500 — torej bo čistega profita kar 600 kron. Znano je, da se takih romanj udeležujejo vedno le najrevnejši sloji, in sicer iz prepričanja, da se vozijo z romarskimi vlakci ceneje, kakor z navadnimi vlakci. Ti ljudje, ki žive v dobri veri, da je romarski vlak cenejši kot drugi, bodo torej direktno ogoljufani, ker bo vsak plačal 1 K 20 vin. več, kot znaša vožnja. Na eni strani je to naravnost brezvestno odiranje revnih ljudi, brezvestno varanje ljudi, ki brezpogojno zaupajo duhovnikom, na drugi strani pa nov dokaz, da se prirejuje romanja samo zaradi profita, da so romanja in božja pota prav navaden »kšeft« in čisto nič drugega.

— Ljubljansko semenišče mora biti glede zdravstvenih razmer res vzorno. To nam pričujejo besede nekega pisca-bogoslova v »Bogoljub« št. 8, 1907. — pod naslovom »Ušehla cvetica«. Ta piše o nekem umrlem tovarišu: »Pač je vedel za slabe zdravstvene razmere ljubljanskega semenišča, vedel, da slabotni le redko ne podleže v njem, vendar tako je bil utrjen v svojem pokliu, da je v kljub temu odločno stopil vanj... A njegovo slabotno zdravje ni preneslo teh neugodnosti v semenišču.« Šel je torej v semenišče in zaeno ker ni mogel prenesti »teh neugodnosti«, ki vladajo tje, je šel tudi smrti v naročje. S temi besedami, ki so posevečene prerano umrlemu bogoslovcu, so prejasno označene zdravstvene razmere ljubljanskega semenišča. So pa tudi verjetne, ker izvirajo iz p. resna bogoslova, ki pozna notranje življenje in ker jih je prinesel »Bogoljub«, cerkveni list za Slovence, ne pa preklicani »Slovenski Narod«. — Naj opozore torej dijaki-abiturienti, osobito oni slabotnega telesnega zdravja svoje starše, ki jih silijo z vsemi mogočimi sredstvi v lemenat — in takih staršev je po slovenskem žalibog preobilu — na te značilne in odkrite »Bogoljubove« besede, morebiti si bo vendar premislila ta ali ona mamica in bo rajši odnehala, kakor pa da bi silila svojega sina v zavod, kjer proti zdravemu izguba zdravja, že itak slabotnemu pa brezgodnji grob.

— Občinske volitve na Veliki Loki. Piše se nam: Kakor smo že poročali, tako se je tudi zgodilo. Napredna stranka je propadla v štirih podobčinah in vseh treh razredih tako, da ima kakor v St. Rupertu pred tremi leti samo dva odbornika. Naravnost osupnil nas je izid v I. razredu. Ostali smo v manjšini za 6, oziroma 5 glasov vsled nekaterih izdajalcev, ki so nas zadnji trenotek pustili na cedilu in prestopili v tabor farovških podprenikov. Veliko krivde pa zadene tudi napredno stranko samo, ker ni pregledala volilnih imenikov in pravočasno reklamirala. Godile so se nečuvne stvari. Naše volilce so kakor propadle študente porivali iz enega razreda v drugi razred. A pride dan maščevanja. Vložni ugovor kar mrgoli dokazanih ssepstavstev, zato se brez dvombe v kratkem zopet vidimo, seveda po stari navadi, pod varstvom orožniške asistencije in pod kontrolo šentlovrenskega dovgorajznika, čatežkega petelina in trebanjskega rdečeličnika. Pričakujemo, da bo c. kr. deželna vlada postopala pravično. Pravična vlada mora ugoditi naši pritožbi. Vi Ločanje pa na noge, bodite opretni in zavrnite pravočasno vse zlobne, naravnost sleparske nakane svojih nasprotnikov.

— Borba za Trst. Tržaški »Piccolo« pretaka debele solze, ker razcvitajo in se množe slovanski denarni zavodi v Trstu in ker se zatekajo k tem zavodom tudi Italijani. V duhu že vidi, ko postane Trst slovanski. Tudi »Grazer Tagblatt« ima tak strah v kosteh. »Slovani se znajo povsod vgnezditi, kjer je le količjak upanja na uspeh in skoro vedno se jim posreči«, vzdihuje »Grazer Tagblatt« in pozivlja Nemece, naj ustanove v Trstu nemške banke, češ, če drugega zaslužka ne bo, nemški uradniki bodo vsaj nosili svoje prihranke v te banke. No, od prihrankov, ki jih pri današnji draginji more napraviti uradnik, se bodo pa nemške banke že zredile! Pouchno pa je to vzdihovanje »Piccola« in »Grazer Tagblatt« — z njim je namreč priznana silna važnost slovanskih denarnih in sploh gospodarskih društev v Trstu.

— Spoštujte slovenska krajevna imena! Prejeli smo »Izkaz kupališčnih gosti iz stranca kupališta Krapinske toplice u Hrvatsko.« V te toplice zahajajo večinoma sami Hrvatje in Slovenci. Pri vsakem posetniku je tudi naveden kraj, odkoder je doletel doma. A ti kraji so navedeni, zlasti kar se tiče Slovencev, dasi je tekst hrvatski, v nemškem jeziku. Tako čitamo mesto Nove cerkve »Neukirchen«, mesto Konjice »Gonobitz«, mesto Gornjega grada »Oberburg«, mesto Orehoveca »Nussdorf«, mesto Bizelskega »Visek«, mesto Rake »Arch«, mesto Leskovca »Hasselbach«, mesto Kostanjevice »Landstrass« itd. Kaže pa se tudi, da v Krapinskih toplicah niti hrvatskih krajevnih imen ne poznajo. Tako čitamo v imeniku gostov med drugim: »Ivan Sorli, c. kr. drž. savjetnik iz Pisina in Ivana Biakini iz Zare«, dasi menda že ve pri nas vsak učene ljudske šole, da se Pisino imenuje Pazin, Zara pa Zader. Priporočali bi bratom Hrvatim, naj bi se nekoliko bolj pobrigali za to, da bi za slovenske kraje rabili slovenska imena mesto nemških skovank, ki so si jih izmislili nasi prijatelji Nemci, da bi s tem svetu prikili slovenski značaj naših dežel. V tem oziru greši mnogo tudi hrvatsko časopisje, zlasti uradne »Narodne Novine« in klerikalno »Hrvatstvo«, za katera dva lista slovenska krajevna imena sploh ne eksistujejo. Kaj bi porekli Hrvatje, ako bi slovenski listi dosledno pisali mesto Zemuna Semlin, ali mesto Osjeka Esseg? Torej spoštujmo hrvatska in slovenska krajevna imena!

— Imenovanje v sodni službi. Višjesodna svetnika sta postala sodni svetnik in okrajni sodnik v Ribnici Fr. Višnikar in državni pravdnik v Mariboru dr. Avg. Nemanič. Državna pravdnika v 7. činovnem razredu dr. M. Bouvier v Celovcu in dr. Em. Bayer v Celju sta pomaknjena v 6. činovni razred, in sicer prvi na dosedanjem mestu, drugi pa za Ljubno. Za državnega pravdnika v Mariboru je imenovan deželno sodni svetnik Viktor Verderber.

— Imenovanje v politični službi. Okrajni glavar v Sežani Anton Rebeck je imenovan za namestniškega svetnika, Pl. Fabrizio je postal okrajni glavar, baron Baum pa namestniški tajnik.

— Imenovanje v justični službi na Primorskem. Pisarniški oficijant v Podgradu Fr. Ivastović je imenovan za kancelista v Buzetu.

— Iz živinozdravniške službe. Okrajni živinozdravnik Fran Majdič v Logatcu je imenovan za višjega okrajnega živinozdravniškega, živinozdravniški asistent Ivan Demšar v Ljubljani pa za okrajnega živinozdravniškega.

— Učiteljska vest. Okrajni šolski svet v Logatcu je imenoval za učiteljico pri Sv. Trojici provizorično učiteljico Antonjco Vižin.

— Uredništvo uradne »Laibacher Zeitung« je za čas odsotnosti prof. Ant. Funtka prevzel prof. dr. Jos. Tomišček.

— »Prosveti« so darovali od 13. do 21. t. m. p. n. gg.: vladni svetnik Andrej Senekovič 7 K; veletržec Ivan Knez 20 K; trgovec Viktor Rohrnar 5 K; zobozdravnik dr. E. Bretl 10 K; bančni uradnik Ivan Kačič 3 K; Neimenovani 10 K; dež. blagajnik Emanuel Josin 4 K; vsi v Ljubljani. Odvetnik dr. Štampihar v Kranju 5 K; notar Luka Svetec v Litiji 20 K; zdravnik dr. J. Tičar v Kranjski gori 10 K; odvetnik dr. Alojzij Kraut v Kamniku 3 K; N. sodni svetnik v Ljubljani 112 knjig; prof. Macher v Ljubljani 34 knjig. Imenovanim gg darovateljcem izreka podpisani odbor iskreno zahvalo. Obenem apelira na vse za ljudsko izobrazbo vnete Slovence, da slede temu zgledu narodne požrtvovalnosti. — Odbor »Prosveta«.

— Vojnovičeva drama »Smrt majke Jugoviča«, ki si je lani izvojevala znamenit uspeh na zagrebškem odru, se vprizori v letošnji sezoni tudi na ljubljanskem gledališču. Prevod je oskrbel prof. Josip West.

— Velika vrtna veselica pod naslovom »Kumarjev semenj«, katero priredi pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v nedeljo, 25. t. m., na Koslerjevem vrtu, obeta biti po pripravah in zanimanju sodeč ena najbolj animiranih v letošnji seziji. Pevski in godbeni spored bode zelo bogat in prav skrbno sestavljen. Na razpolago bodo pa še druge vsakovrstne zabave in to bodisi za mlado kot staro, filistre kakor burkeže in sentimentalne ljudi. Ne smemo pa o raznih pripravah vse naenkrat povedati, sicer bi znalo katera izmed cenjenih bralcev ali dražestnih bralk od samega presenečenja kap zadeti; za sedaj bodi samo toliko omenjeno, da ima boginja Fortuna za svoje ljubljence pripravljanih mnogo krasnih daril, med drugimi tudi nebroj vstopnic in kinematograf »Edison«, katerih bode vsak izvoljenec celo serijo dobil. Iz vseh delov sveta so se pripravili zrakovoljni najnovjših iznajdb, da pripeljejo na semajšnje razne komarje, kuretino, kakor tudi četveronožne živali, proti večeru pa zopet vsi odplovejo. Ker se pa pravega semnja ali žeganja brez plesu sploh misliti ne more, zato se bode tudi plesalo, da se bo kar kadilo. Tekma v borbi s komarjem, umetjalni ogenj in še več druge zabave gotovo tudi ne izostane, vendar pa o tem drugič. Vso to zabavo bode lahko užival vsakdo od 4 popoldne v pozno noč proti vstopnici 40 vinarjev. Otroci do 10. leta so pa celo vstopnice prosti.

— Olepševalno društvo v Rožni dolini priredi v nedeljo, 1. septembra t. l., veliko ljudsko veselico v prostorih restavracije »Rožna dolina«. Spored veselice priobimo kasneje.

— Veselica »Kolesarskega društva« v Barovnici bo v nedeljo 1. septembra t. l. v gostilni gospod Josipa Mavca ob 4. popoldne. Vstopnina znaša 40 vinarjev za osebo, rodbinne plačajo 60 vin.

— Od županstva v Trzinu smo prejeli naslednje pismo: Vaš cenjeni list je prinesel med dnevnimi novicami dne 10. avgusta notico o tolovajskem napadu na Trzinu. Apelujoč na resnicoljubnost Vašega cenjenega lista prosim podpisano županstvo resnici na ljubo objaviti sledeče pojasnilo: Kakor je natančno poizvedba od strani sl. c. kr. žandarmerije in županstva doglala, se ne more o tolovajskem napadu govoriti. Res je, da je isti večer 13letni Frančišek Rebolj, stanujoč nasproti Knoftrrove gostilne, zagnal za vozom kamen ter tako pokvaril pri svetilki steklo. Drug deček ravno iste starosti je stal poleg njega. Po junaskem činu sta jo pobrisala proti domu. Dotični gospodje pa, kakor se je poizvedelo, so bili v rožičah in so hoteli imeti napadalce med mirno sedečimi gosti v omenjeni gostilni, med katerimi so bili štirje ognjegasi vračajoči se od veselice v Stobu. Da bi se bili norčevali ter živžgali za gospodi, ni resnica. Šli so na zahtevanje gospodov k vozu ter konstatirali poškodbo. Drugega jim niso mogli pomagati, ker jim je bil storilec neznan. Zahvaljuje se Vam za objavo se priporoča županstvo v Trzinu dne 20. avgusta 1907. M. Colnar, župan.

— Domžalska šola. Piše se nam iz Domžal: Profesor Masaryk je rekel, da obstoji samo v kulturnem delu narodni, ekonomični, socialni in duševni spás Čehov, in Vi, gospod urednik, ste na podlagi teh besed v »Sl. v. Narodu« št. 172 spisal za nas Slovence krasen članek: »Kulturno delo«. Lepe misli, a glejte, kako nam ljudje, ki stoje najbližje temu delu, ki bi morali biti vodniki na kulturnem polju, podirajo nađe v boljše bodočnost. Domžalci smo prosili, naj bi se

nam razširila šola iz trirazrednice v štirirazrednico. Prostor za prezidavo je bil pripravljen, vse v popolnem redu, a c. kr. deželni šolski svet je to našo prošnjo — odbil. To šolo obiskuje že 300 otrok, v industrijskem kraju je, ljudstvo zahteva celodnevni pouk, otroci imajo časa sedeti v šoli, a vse zastoj. Ali naj prevladuje na Kranjskem še vedno tista prokleta resnica, da poučuj učitelj do 200 otrok, da naj bo poldnevni pouk in stara zarjava ponavljalna šola? Kranjci lezemo v vseh stvareh za 100 let zadaj za drugimi in to ne malo po zaslugi naših oblastev. Enorazrednico, poldnevni pouk in ponavljalno šolo čuvamo kot kake narodne svetinje. Slišati je bilo pred dvema leti, da je šolstvo kamniškega okraja skoro najslabše v deželi. Ni vrag, saj se od merodajne oblasti tudi takoj briljantno skrbi za izboljšanje. Če se prošnje za razširjanje šol kar kratkoma zavračajo, potem mislimo, da je ravno ta oblast najbolj potrebna reforme. Tu se vidi, koliko je tem gospodom pri zeleni mizi za prosveto. Za vsak razred, ki ga je dovoliti, je toliko prošelj, komisij in vragvedij kaj še potrebnih, slednjič pa, ko so vse priprave končane, pritisne deželni šolski svet svojo klofnto. Nemcem se zdi potrebno vzdrževati za 60 otrok v Domžalah dvorazrednico, gospodje v deželnem šolskem svetu so pa mnenja, da je za Kranjca dovolj, če se nauči toliko, da pozna velikanske »puštabe« v mašnih bukvicah. Ne, naših pravici si ne pustimo teptati, zahtevali bomo, da se nam šola izpopolni v štirirazrednico s celodnevni poukom, ponavljalna šola pa se naj popolnoma odpravi, kakor je v mestih in trgih. In v to prosimo pomoči naše poslanca.

— Eden prizadetih staršev. — Izgubila je gdč. Kraljič v četrtak na sokolski slavnosti v Domžalah v gostilni pri Kuharju po domače pri Froncu zlato ovratno veržico s križcem. Poštena najditelj naj jo odda g. Kraljiču, tov. peči v Domžalah.

— »Vse glih!«. Pred kratkim je bila lepa deklca iz Z. na Brezjah pri spovedi. Po završenih dotičnih ceremonijah vpraša jo frančiškan: »Ali imaš fante rada?« — »Rada,« odgovori dekle. — »Kateraga pa imaš najrajša?« — »Vse glih!« — »Ali imaš mene kaj rada?« — »Vse glih,« se odreže poštena in odkritosrčna punca.

— Nagrado za rešitev življenja v znesku 52 K 50 vin. je dobil Jos. Brun v Kamniku, ker je rešil Marijo Habjan, da ni utonila.

— Ustvaritelju triglavske panorame koroskemu slikarju Pernhartu so vzdali spominsko ploščo na skalnem robu med malim in velikim Triglavom. Inciativo za to je dal podpredsednik dalmatinskega namestništva Alfonz Pavič. Ploščo je izklesal kamnosek Vurnik v Radovljici.

— Pozive na orožne vaje rezervistov iz Gaberja, občina St. Vid pri Zlatični, je korno poveljstvo preklicalo radi legarja.

— Veselica na Muljavi v nedeljo 25. t. m. se bo vršila v najširšem obsegu. Po okoličih vlada veliko zanimanje in Jurčičev dom bo privabil k sebi goste iz cele Dolenjske. Naj bi porabili to priliko vsi, ki hočejo enkrat obiskati rojstni kraj Jurčičev. Opozarjamo, da bode za daljne goste, ki pridajo z vlakom, na postaji na razpolago veliki vozovi brezplačno, da se popeljejo skupaj na Muljavo. Pri veselici bodo stregla domača dekleta v narodnih nošah in bo poskrbljeno za vsa številna množico, ki se snide. Naj bi bila nedeljska veselica dostojen odmev 25 let, po oni slavnosti, ki je zbrala 9000 slovenskega ljudstva na Muljavi pri odkritju spominske plošče, da dokazemo, da živi v nas živo Jurčičev spomin.

— Ponesrečil se je 10. t. m. v Beli peči posestnik Edvard Dragan. Pri lovljenju rakov je padel v 60 m globok jarek in se ubil. Bil je vobče priljubljen.

— Telovadno društvo »Ribniški Sokol« priredi povodom razviti družtvenega prapora v Ribnici, dne 8. septembra t. l. veliko slavnost s tem-le sporedom: A. Na predvečer, v soboto, dne 7. septembra: Ob 7. zvečer mirozov in podoknica kumici. Nepsredno po mirozov koncert v Arkovem salonu. B. V nedeljo, dne 8. septembra: Zjutraj budnica; dopoldne sprejem gostov na kolodvoru; razviti prapora, slavnostni spredov po trgu; ob polu 1. popoldne skupni obed v gostilni br. Andreja Podboja, kuvert za osebo 2 K; ob 3. popoldne javna telovadba. Zvečer: Ljudska veselica v prostorih br. Andreja Podboja. Glede prenočišča in skupnega obeda naj se prijavi udeleženci do 1. septembra pri društvu.

— V občini Banjaloka ob Kolpi se širi legar že tri mesece. Nekaj oseb je že umrlo, precej jih je pa še bolnih. Ljudstvo prikriva bolezen, s čimer pa se v resnici le pospešuje

razširjenje legarja. Ali ne bi mogla vlada kaj ukreniti proti brezsmiselnemu postopanju prebivalstva.

— Rokodelska zadruga v Idriji naznanja, da se 24. avgusta zaključijo čevljarski strokovni tečaj, dne 25. avgusta ob 9. uri dopoldne pa odpravi razstava tega tečaja, ki bo trajala v nedeljo od 9. do 12. dopoldne in od 2. do 4. popoldne.

— Pogorelo je v nedeljo ponoči gospodarsko poslopje Jakob a b a Jelena v Spodnji Hudinji. Navzoči ognjegasi so rešili živino, a gasiti niso mogli, ker ni bilo vode. Škoda je precej velika; zavarovalnica škoda ne bo pokrila, ker je bil Jelen zavarovan le za neznatno vsoto.

— Zaradi cesarjeve slike umor. V Trbovljah sta pila rudarja Aškero in Šarn v stanovanju prvega. Šarn je vprašal Aškero, koliko je dal za cesarjevo sliko, ki je visela na steni. Ko mu je Aškero imenoval večji znesek, je Šarn zaničljivo vprašal, kako more za tako sliko dati toliko denarja. Aškero je postal hud, češ, da je nasprotnik razžalil cesarja ter ga bo vsled tega ovdil oblasti. Groznja je Šarna tako razkačila, da je zgrabil na mizi velik nož ter ga porinil Aškero v prsi, da je takoj izdihnil.

— Občinske volitve v Ptuj bodo meseca septembra. Po novi davčni ureditvi volijo v I. razredu razen treh najvišje obdačenih le državni uradniki. V II. razredu je tudi 20 volilcev manj kakor dosedaj, dočim šteje III. razred nad 400 volilcev. V nemškem taboru vlada splošna nesloga in spletkarstvo, zato bi morda ne bilo odveč, da bi Slovenci preštel svoje volilce v III. razredu.

— Samomor. Iz celjske okolice: Neki žandar celjske postaje je našel na južni strani Tosta moškega oboščenca. Truplo je bilo že povsem razpadlo ter se je agnosciralo kot ono dninarja Zupanca, katerega so že nad dva meseca pogrešali. Mož si je menda iz obupnosti vzel življenje.

— Minister Tittoni v Celovcu. Včeraj se je pripeljal iz Ponceba na avtomobilu v Celovec italijanski minister zunanjih del Tittoni. Pristopoval je častniški dirki 6. husarskega polka. Jutri se odpelje na Severnik, kjer se sestane z ministrom baronom Aerenthalom.

— Hrvatska čitalnica v Kastvu priredi s sodelovanjem tamburaškega društva »Istrska Vila« v proslavo štiridesetletnice svojega obstanka v nedeljo 25. t. m. na sprehajališču »Crekvina« ljudsko slavnost s koncertom in plesom. Spored koncertu in zabavi je jako raznovrsten.

— Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. avgusta 1907. Število novorojencev 23 (= 30.86 ‰), mrtvrojenec 1, umrlih 31 (= 42.98 ‰), med njimi so umrli za tifuzom 3, za jetiko 4, vsled mrtvouda 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 22. Med njimi je bilo tujevcev 8 (= 25.80 ‰), iz zavodov 11 (= 35.48 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 4, za tifuzom 40, za egiptovski očesno boleznijo 1, za ušenom 1 oseba.

— Sreča v nesreči. »Soči« piše neki oče, čigar sinček se je ponebrečil, to-le: V ponedeljek, dne 12. t. m. je bila moja soproga s sinčkom Izidorom z spalni sobi. Otok se je igral po sobi, mati pa je čistila obleko in jo spravljala v omaro. Okna so nizka, z železjem zavarovana, izvzemši okno, skozi katero je otrok padel. Nezavarovano okno je bilo zaprto od znotraj in zunaj, pred oknom je bil otrokov voziček. Otok se je igral pri vozičku, a ker je močan, je odtegnil voziček malo od okna in odprl prvo šipo, ne da bi ga mati zapazila. Otok je šel na okno. Ko je mati zagledala otroka na oknu, je brzo šla za njim, da bi ga rešila. Ko pa je otrok zagledal mater, je od veselja zavriskal in brzo odprl še drugo šipo. Mati ga je sicer še zgrabila za krilca, a ga ni mogla več odbržati, ker je že izgubil ravnotežje. Padel ji je iz rok iz tretjega nadstropja v globino. Toda k sreči je padel otrok na razgrnjeno platno tvrde Hedžet & Koritnik, ki ga je obvarovalo neizogibne smrti. Pri padcu si je zlomil levno nogo v stegnu in se malo opraskal na čelu. Na čelu je bil že v treh dneh popolnoma zdrav, noga pa se mu bo v treh tednih tudi že popolnoma zacelila. — Res, sreča v nesreči!

— Tatvina na pošti na Nabrežini. Iz Nabrežine se nam piše: V ponedeljek zvečer so na tukajšnji pošti izgrešili 5 denarnih pisem, ki so bila došla na tukajšnje pošto iz Kormina in v katerih je bilo 9700 lir, in 2 v Gorici na pošto dana denarna pisma, o katerih pa se ni moglo doznati, koliko denarja je bilo v njih. Prvo imenovana pisma so bila dana na pošto na Italijanskem in sicer je bilo pismo z vsesbino 2000 lir dano na pošto v Benetkah in naslovljeno v Pešto, pismo z vsesbino 150 lir takisto iz Benetk je bilo naslovljeno v Valtendorf pri Gradcu, pismo

z vsebino 1200 lir je bilo dano na pošto v Padovi in naslovljeno v Kostanjevico pri Gorici, pismo z vsebino 1050 lir iz Castelidarda je bilo naslovljeno v Karlovec na Hrvatskem, pismo z vsebino 5300 lir iz Vidma pa je bilo naslovljeno v Lugoš na Ogrskem. Preiskava je dosegla, da se je tatvina brezdomno morala izvršiti v poštnem uradu samem. Kot tatvine sumljivega so tekmo noči zaprli poštnega slugo Zacaria.

Prijeti v lomilec. V ponedeljek ponoči je opazil nočni čuvaj pri fužinah v Šklednju dva sumljiva človeka, ki sta se plazila pod oknom lokala, kjer se nahajala blagajna. Čuvaj je obvestil policijo, ki je takoj prihitela na lice mesta in aretovala štiri sumljive osebe. Takojšnja preiskava je dosegla, da so aretovanci skušali vlomiti v blagajno, ki so jo že z vseh strani navrtali, tako da bi se jim bilo prav gotovo posrečilo, priti do denarja, ako bi jih pravočasno ne prišla policija. V blagajni je bilo 5900 kron. Aretovanci so delavec Just Pizamus, Jos. Schumann, oba iz Trsta in mehanika Calligaris in Brizza, oba iz Pulje. Policija je mnenja, da je dobila v roke tiste zrele ptiče, pred katerimi v zadnjem času ni bila varna nobena blagajna več v Trstu.

Opatijske novice. — Sokolska slavnost. Za slavnost razvijta zastave volosko-opatijskega »Sokola« dne 1. septembra se dajajo take prilje, da bo slavnost brez dvoma jako imponantna. Sodeč po prijavah hrvaških in slovenskih sokolskih društev, bo tu mal sokolski zlet. Gostje bodo sprejeti na kolodvoru v Matuljih in če se pripeljejo po morju v pristanu v Voloski. Ob 10. dopoldne se zbera Sokoli v »Narodnem domu« odkoder pojdejo v spremstvu na vežbališče v Opatiji. Po vajah bo blagoslovljenje zastave, nakar se društva vrnejo v »Nar. dom«, kjer bo skupni obed. Popoldne bo zopet telovadba, zvečer pa ljudska veselica s plesom. V slučaju slabega vremena se bo vršila vsa slavnost v »Nar. domu«. — Dvakrat požar v eni noči. V četrtek 15. t. m. ponoči je začel goret gozd v Opatiji nad vilo Quissisana. Le hitrosti in spretnosti članov voloskega gasilnega društva se je zahvaliti, da je bil ogenj lokaliziran. Požar bi bil mogoč postati v tej suhi jako nevaren. Kmalu potem se je na gornjem koncu Opatije pojavil rdeči petelin. Gasilno društvo iz Voloske na čelu mu podnačelnik Vahar je moralo drugič hiteti na delo. S pomočjo opatijskega društva, ki je v tem prihitelo na lice mesta, se je po večurnem delu posrečilo ugasiti ogenj. Sodi se, da je v obeh slučajih hodobna roka zanečila požar.

Tuji v Opatiji. Opatijo je obiskalo od 1. septembra 1906 do 14. avgusta 1907 29.182 oseb, od 8. do 14. avgusta jih je prišlo 860, a na 14. avgusta je bilo v Opatiji nastanjenih 3484 oseb. Od 24letnega obdobja ležišča v Opatiji ni bila pač nobena sezija tako močno obiskana kakor ravno ta od 1. septembra 1906 pa do 14. avgusta 1907. Na 7. avg. 1906 je bilo v Opatiji nastanjenih 2475 oseb, a 7. avgusta 1907 jih je bilo nič manj kakor 3560, to je 1085 oseb več kakor pa lani istega dne. Na 7. avgusta 1906 iznašala je tekoča številka gostov 24.950, a 7. avgusta 1907 iznaša 29.322, torej za 3372 oseb več kakor lani istega dne. Te številke pač dosti jasno govore, kako lepo napreduje naš biser Opatija na prekrasni liburnijski obali.

Pokončanje modrasov v Istri. Istrski deželni odbor je določil 1000 K za nagrade za pokončanje modrasov. Za vsakega ubitega modrasa plača 50 h. (In šele sedaj se je deželni odbor na to spomnil, ko se že spravljajo modrasi — spat!)

Ruski konzulat v Trstu. Dosedanji ruski konzul v Trstu baron Küster je odpoklican, na njegovo mesto pa je imenovan kolegijski svetnik Mih. Stihelkine.

»Društvena godba ljubljanska« priredi danes v sredi v hotelu »Lloyd«, Sv. Petra cesta, društveni koncert za člane. Začetek ob polu osmih zvečer. Člani prosti, nežlani plačajo 40 v. — Jutri zvečer se vrši koncert v »Sv. cariji«.

Sokolska slavnost na Krškem. Piše se nam iz Krškega: Dne 15. avgusta je priredil krški Sokol z brežiškimi velikimi sokolskimi slavnost v Krškem. Z nergozno napetostjo so pričakovali Krčani dneva, ko jim pokaže mladi domači Sokol, v koliko je v prvem letu svojega obstanka napredoval. In ko si hodil v četrtek zjutraj skozi mesto, si se čudil. Kaj takega še pač nisi doživel v Krškem! Vse hiše so bile okinčane s slovenskimi trobojnicami. Naši meščani so pokazali, da so ponosni na svojega »Sokola« in da so neuteemeljena domnevanja, češ: »Krško je za deset let za drugimi mesti!« Pokazali so, da in oni umevajo pomen sokolske ideje za razvoj našega naroda. Nekoliko pred tremi se je pripeljal sevniki odsek

brežiškega Sokola, najpristručneje pozdravljen od krškega Sokola in mnogobrojnega občinstva, ki se je zbralo na kolodvoru, da pozdravi ule nam goste. Kmalu nato je v vnesenih besedah pozdravil starosta krškega Sokola, K. Humek, brate iz prekrasne Hrvatske in zelene Štajerske, mnogostevilne člane hrvaškega in srbskega Sokola iz Zagreba ter brežiškega Sokola. Za zastavo brežiškega Sokola so odkorakala društva do savskega mostu, kjer so jih pred slavlom najpristručneje pozdravile videmske gospice, ki so podarile zastavi venec in sokolom pripelje šopke. Tako okinčani so korakali v mesto. Tu so bili nad vse prisrčno pozdravljeni. Med »živio« in »Na zdar« kliči je kar deževalo šopkov in cvetlic z oken. Malo kasneje smo pozdravili samoborskega Sokola in pevsko društvo »Jeko«, ki sta se pripeljala na vozeh. Nepričakovano mnogo občinstva se je zbralo na okusno okinčanem telovadišču. Toliko ljudi še ni bilo kmalu v Krškem. Vsaj je bilo samih Sokolov nad 150. Z zanimanjem je sledilo ljudstvo telovadnim vajam, ki so jih izvajali naraščaj iz Brežic ter brežiški, krški in zagrebški Sokol. Jako so dopadle vaje brežiškega naraščaja ter proste vaje brežiškega in hrvaškega Sokola. Na orodju se je odklikovala brežiška vrsta, a tudi krški vrsti sta vzbujali občudovanje, kajti videlo se je, da sta v prvem letu zelo napredovali. Dosti zaslužnega priznanja so žele tudi skupine. Največ pohvale za svojo elegantno telovadbo pa je žela zagrebška vrsta. Gledati, s kako fineso in gotovostjo so se izvajale najtežje vaje, je bilo uživanje, kakršnega si moreš le redkokdaj privoščiti. Po telovadbi se je razvila na vrtu g. Gregoriča prav domača pristrčna zabava. Vojaška godba iz Zagreba je prav pridno sviralas skoro same slovenske, oziroma slovanske skladbe. Podpirala sta jo zbor pevskega društva »Jeko« iz Samobora ter domači pevski zbor. Že med telovadbo, posebno pa med slavnostjo so dražestne krške gospice s prirojeno ljubeznivostjo ponujale šopke in razglednice. Le žal, da je že ob 9. uri, ko se je zabava najlepše razvila, sokolski rog poklical goste na viak. Nad vse prisrčno je bilo slovo. Po običajnem pozdravu so dali bratje duška svojim čuvtvom v prisrčnem objemu, ko so si za trdno obljubili, da se skoro zopet snidejo. Nato se je zabava nadaljevala pozno v noč. Za to dan, ki je bil mnogim najboljši, kar so jih doživeli v Krškem, smo hvaležni našemu Sokolu! Naj si bo v svesti, da si je s to slavnostjo zagotovil obstanek in mnogo pridobil v vsakem oziru. Krčani. — Podpirajte svojega Sokola, da bo razvil svoje mišle moči in se dvignil v krepkem poletu, mestu v čast in probudo narodne zavesti v kranjskem Posavju. A Vam bratje iz divne Hrvatske in zelene Štajerske, ki ste prišli v bratski ljubavi — najpristručnejša hvala in bratski: »Na zdar!«

V Sent Jurju ob južni železnici se pridno pripravljajo na ustanovitev »Sokola«. Tudi nekaj daril je že nabranih za to društvo, treba je pa še več, ker telovadno orodje in druge potrebščine precej stanejo. Zato se obrača odbor tem potom do vseh rodoljubov, naj mu vsak po svoji moči pomore uresničiti lepe namene, ki jih ima »Sokol« v St. Jurju.

Nezgodna gojenca iz dunajskih zavetišč. Nedavno tega so gojenci dunajskih zavetišč napravili izlet v Trst in so se na potu tjakaj mudili tudi v Ljubljani. Na povratku domov so si ogledali tudi Maribor, kjer jih pa niso sprejeli tako gostoljubno kakor v drugih mestih, kjer so se ustavili, češ, da njihove vzgoje s pedagoškega stališča ni moči odobrati. Gojenci so prenočevali v ljudskem vrtu. Med prenočevanjem je neki deček, kakor ve povedati »Marburger Zeitung«, dobil slamno v grlo in so ga morali prepeljati v bolnico. K tej vesti pripominja imenovani list: Ta nezgoda dokazuje, da ni bilo neopravičeno naše mnenje o izletih dunajskih deških zavetišč, ki se s pedagoškega stališča ne morejo odobravati.

Požar v Trstu. V nedeljo je nastal v prostorih nemškega društva »Schiller« v Trstu vsled neprevidnosti sobnega snazilca, ki je vrgel gorečo cigareto na tla, velik požar, ki je uničil ves društveni arhiv in v dotični dvorani se nahajajoče pohištvo. Ogenj se je tako brzo razširil, da so se ognjgasci morali omejitii samo na lokaliziranje požara. Škoda znaša 40 do 50.000 kron, ki je pa večinoma pokrita z zavarovalnico.

Jugoslovanske vesti. Politične skupščine na Hrvatskem. Jutri priredi v Zagrebu veliko skupščino »Hrvatska stranka prava«. Ta skupščina je velike važnosti za razvoj političnih dogodkov na Hrvatskem, ker se bo na njej razpravljalo o stališču stranke napram hrvaško-srbski koaliciji in o razmerju stranke napram takozvani »slavonski opoziciji«. Neprijatelji Hrvat-

sko-srbske koalicije se nadejajo, da bo prišlo na tej skupščini v vrstah »Hrvatske stranke prava« do očitnega razdora in da bo vsled tega razpala tudi hrvaško-srbska koalicija, ki je že itak oslabiljena vsled izstopa srbske radikalne stranke. V interesu dobre narodne stvari bi bilo želeli, da se te nade ne uresničijo. — Dva dni kasneje ima v Zagrebu svojo skupščino »Hrv. pučka seljačka stranka«. Na dnevnem redu te skupščine je med drugim debata o slovanski večini v državnem zboru in o postopanju stranke pri bodočih volitvah. Glavno besedo na tem shodu bodo imeli: brata Radić, dr. Superina in dr. Krištof.

Srbska stranka v Dal-maciji je imela 14. t. m. v Spljetu svojo skupščino. Dosedanji njen predsednik dr. Pugliesi je odstopil, odločil svoj deželnozborski mandat in izstopil iz stranke. Nato je poročal poslanec dr. Dušan Baljak o političnem položaju in o svojem delovanju v državnem zboru. Za predsednika stranke je bil izvoljen prof. Katurić, za tajnika pa poslanec dr. Baljak.

Hrvati naprama Slo-venskim i Srbima.« Pod tem naslovom so objavili zagrebške »Novosti« zanimiv članek, ki je vzprico sedanjih razmer na Hrvatskem brez dvoma zelo aktualen. Clankar pravi med drugim: »V novejšem času se opaža vedno bolj živahna agitacija za zbliznanje Hrvatov in Slovencev. Misel o slogi s slovenskimi brati se je rodila že v ilirski dobi, ko so hrvaški rodoljubi pozivali Srbe in Slovence, naj se s Hrvati združijo pod enim imenom, pod imenom ilirskim. Ime ilirsko je izginalo. Toda misel je ostala in na Hrvatskem ni nikogar, ki bi se protivil združenju Slovencev s Hrvati. A baš za to, ker se jugoslovanska ideja med Hrvati ne da udušiti, naglašajo nekatere stranke sloga s Slovinci, samo da bi razbile bratsko vez s Srbi. V prvi vrsti delujejo v tej smeri politiki, ki podpirajo politiko rimsko in dunajsko proti politiki slovenski. To so klerikali. Druga struja propagira združenje s Slovinci, čemur se nihče ne protivi, iz mrznje do onega hrvaškega ljudstva, ki se nazivlja s srbskim imenom; iz mrznje na vse, kar je srbsko, ne izvzemši obeh svobodnih jugoslovanskih držav Srbije in Črne gore. Iščejo slogo tam, kjer že obstoji, razdirajo pa ono, brez katere narodu ni mogoče živeti.« Kdor sleduje hrvaško politiko, mora priznati, da so te besede resnične in umestne. Nam Slovincem se na primer mora zelo čudno zdeti, ako Starčevićanska stranka z veliko vnemo naglaša bratstvo in slogo z nami Slovinci, ki ne govorimo isti jezik kakor Hrvati, dočim neče ničesar vedeti o bratih Srbih, ki žive v isti kraljevini in govore isti jezik, in jih pobija na nož. Ali moremo pod temi pogoji verjeti, da goji ta stranka odkritosrčna čuvtva napram nam? Nikakor! Saj nas mora navdajati bojazen, da bo ta stranka, čim stopimo Slovinci v ožjo zvezo s Hrvati, pričela proti nam isto borbo na nož, kakor sedaj proti Srbom!

Nepreviden kolezar. Včeraj popoldne je neki kolezar pri Sv. Jakoba mostu zadel in na tla podrl užitkarico Katarino Božičevo ter jo na desnem komolcu znatno poškodoval. Krivda zadene kolezarja v toliko, ker ta bajke, ko je šla Božičeva čez cesto, te ni z zvoncec opozoril na pretečo nevarnost.

Vojaški vlaki so začeli včeraj voziti. Okrog 400 domobrancev se je peljalo včeraj popoldne skozi Ljubljano do Kranja, odkoder grede potem peš dalje; iz Gradca se je pripeljalo v Ljubljano 1940 mož tukajšnjega 27. pešpolka.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 70 Macedoncev, 65 Hrvatov, 40 Črnogorcev in 55 Slovencev. V Ljubno je šlo 30 slovenskih rudarjev, v Beljak je šlo 25, v Heb pa 70 Hrvatov.

Izobjljene in najdene reči. Poddesetnik Jožef Kolenc je izgubil denarnico, v kateri je imel do 24 K denarja. — Jozef Lipovšek je izgubil bankovec za 10 K. — Trgovski sodnik g. Jožef Weber je izgubil bankovec za 10 K. — Neki gospod je izgubil v papirju zavito žensko svlnato ruto. — Pred vratmi vojaškega referenta na magistratu je nekdo pozabil črno palico s kovinastim držajem in jo dobi nazaj pri vojaškem referentu. — G. Franc Dolenc je našel denarnico z večjo vsoto denarja.

*** Drobne vesti.** — O Krupovih topovih poroča neki italijanski vojaški list, da so po 300 streljih nerabnih, dočim so v Italiji narejeni topovi še po 2000 streljih dobri. Razkritje je spravilo italijanško vlado v veliko zadržago, ker je že sklenila pogodbo s Kruppom za več novih topov.

— Tri milijone rubljev delga je zapustil ravnatelj Jaroslav-

ske tovarne Borzakin ter pobegnili.

— Župan dr. Lueger je še vedno opasno bolan ter pade večkrat v omedlevice.

— Frankfurtske zastave prepovedane. V Moravski Ostravici so 18. t. m. odkrili cesarjev spomenik. Nemški meščani so izobesili frankfurtske, a poliojski uradniki so šli od hiše do hiše ter prepovedali izobesjanje te zastave.

— Morilec dr. Hauu, ki bi ga bili zadnje čase radi njegovi pristasi oprali, češ, da ni on morilec svoje tašče Molitor, temuž je umor izvršila njena lastna hči, je dosedaj krivda popolnoma dokazana. Osumljena Olga Molitor je namreč priobčila pismo svoje sestre, dr. Hauu o ve žene, po umoru žena je pisala: Ljuba Olga! Ali boš odstopila od pričanja? Uboga mama je mrtva, toda otrok in jaz živiva. Da bi le ne priznal, strela Morda bi bilo bolje, da se dam ločiti.

— Kolera na Ruskem. V Samari je 10. v Astrahanu pa 11 novih slu ajev kolere. Posebno razsaja kolera v vaseh ob Volgi.

— Osepnice na Dunaju se širijo, posebno v 10. okraju. Dosedaj je zbolelo 30 oseb.

— Napač na svate. V Szolnoku na Ogrskem je 15 kmečkih fantov napadlo svate pri gostiji vsled jeze, ker niso bili sami vabljeni. Deset oseb so smrtno pobili.

— Mlada morilca. V Hollo-hazy na Ogrskem je 11letni Istvan Kertesz s sekiro ubil svojega spečega očeta, ker je oče pretepal mater. — V Kutovici na ruski meji je istotako šele 11letni deček ustrelil ruskega trgovca, ker je pričal zoper njegovega očeta.

— Nobelovo nagrado za pesnike je dobil Kyppling.

— Narodno gledališče v Varšavi bo moralo prevzeti mestna občina, ker je naznanila vlada, da ne more več dajati subvencije.

— Za ponesrečence pri razstrelbi v Dömitzu sta darovala meklenburška kneza četrtilijona mark.

*** Koliko ljudi se je rodilo in umrlo v nekaterih večjih mestih Avstrije od 2. do vstetega 29. junija 1907?** Na Dunaju se je rodilo 4030 otrok, v Lincu 114, Solnogradu 60, Gradcu 355, Mariboru 36, Celovcu 87, Ljubljani 83, Trstu 577, Gorici 72, Pulju 100, Inomostu 140, Pragi 913, Arnu 218, Plznu 150, Lvovu 418, Krakovu 256, Premislju 125, Kolomeji 94, Črnoovicah 222. Umrlo je na Dunaju 2542 oseb (633 v 1. letu, 857 v starosti do 5. leta), v Lincu 127 (23 + 28), Solnogradu 56 (13 + 16), Gradcu 263 (30 + 48), Mariboru 60 (6 + 9), Celovcu 52 (13 + 15), Ljubljani 81 (14 + 17), Trstu 326 (82 + 123), Gorici 55 (11 + 14), Pulju 66 (12 + 32), Inomostu 79 (19 + 26), Pragi 751 (166 + 255), Plznu 114 (22 + 29), Brnu 192 (20 + 34), Lvovu 230 (48 + 69), Krakovu 223 (27 + 48), Kolomeji 67 (26 + 35), Premislju 57 (19 + 23), Črnoovicah 123 (42 + 56).

*** Vpliv vremena na kriminalitko.** Znani psihopatolog dr. Placšek je izjavil glede nečudenih zločinov v Berlinu, Parizu, Njujorku itd. v zadnje čase sledeče: Kriminalna psihologija je poskušala s statističnimi podatki spraviti v sklad število in način zločinov z vremenom. Poskusi niso pokazali zaželjenega uspeha. Gotovo je le toliko, da z začetkom poletja raste število zločinov, a z začetkom zime pa pada. Seveda odločujejo tudi socialni odnošaji. Uvaževati je treba, da poletje in jesen najbolj pospešujeta uživanje alkoholnih pijač ter s tem pomnožujeta število zločinov. Poletje tudi pospešuje spolne nagone in strasti. Zato se v juniju, juliju in avgustu množi število seksualnih zločinov. Take nagone zbujata tudi bivanje v naravi, kjer sta oba spola večkrat skupno, na izletih in zabavah, pri čemer igra alkohol veliko vlogo. Končno je poletje čas lenobe. Leni in nedelavnji individui imajo poletni manj skrbi za svoje življenske potrebe, a več časa za razmišljanje, kako potolažiti različne strasti. Zato je umljivo, da se taki ljudje lažje odločijo za kak zločin poleti kakor pozimi, ko je treba vse moči zbirati za obrambo proti naravi. Nadalje se taki zločini gode največ v velikih mestih, kjer se zbirajo vsi sumljivi in antisocialni elementi, ki imajo v velikih mestih več in raznoličnej skrališč kakor na deželi. Da število zločinov raste, je tudi krivo naše postopanje z umobolnimi. Prislino se mora zadržati umobolnega v zavodu le tedaj, ako je njegova prostost notorna nevarnost za javnost. In policija zahteva za tak dokaz, da je umobolna oseba že izvršila kaj nevarnega za javno varnost. Toda tedaj je že prepoznano. O tem, ali se mora kaka oseba internirati v zavodu za umobolne, bi smeli odločevati edino le zdravniki.

*** Koliko potrebuje Pariz žensk las.** Pariško ženstvo je najbolj

nežimerno glede las. Vsako leto se uvažva v Pariz povprečno 170.000 kg las. Kakih 25 000 kg pride iz Italije, največ pa iz Kitajske, nad 100.000 kilogramov.

*** Samomor — nalezljiv.** V Ameriki sedaj resno razpravljajo o tem, ali ni samomor nalezljiv. Mesto Huntington v Ameriki je mlada, komaj 36 let obstoji ter šteje približno 20.000 prebivalcev. V tem mestecu je bilo letos že 51 samomorov. Samomor so izvršili večinoma mladi ljudje iz ničevih vzrokov ali sploh brez vzroka. Tako si je več mladih deklet končalo življenje, češ, da nima življenje ničesar mikavnega več za nje. V Des Moinesu se je več mladih dam, ki so skupaj absolvirale gimnazijo, združilo v »samomorilni klub« ter se skupno zastrupile.

*** Galantni žepni tatovi.** Na gorenjelaskih železnicah razvijajo laški žepni tatovi v zadnjem času zopet svojo umetnost. Pred kratkim se je zgodil tale slučaj: G. Franc Kluntes, bivši tajnik nizozemskega komisarja pri milanski razstavi, je vstopil v Komu s svojo ženo v brzovlak, ki vozi po progi Chiavaso-Milan. V hodniku železniškega voza sta stala dva gospoda, ki sta vljudno naredila dami prostor, tako da je šla lahko neovirano naprej. Ko pa je hotel iti istotako g. Kluntes naprej, mu je eden izmed »gentlemanov« zastavil pot. G. Kluntes ga je poučil, kaj se spodobi in ga opozoril, da je umestna vljudnost ne samo damam, ampak tudi starejšim gospodom. Gospoda sta nato zapustila voz pod pretvezo, da ne najdeta prostora. Ko pa je g. Kluntes hotel plačati voznika, ki ga je odpeljal v Milanu s kolodvora domov, je pogrešil svojo listnico s 400 lirami v bankovcih in nekaterimi važnimi papirji. Istočasno pa se mu je zazelalo, da sta ona dva gospoda spravila listnico v spomin na njegovo pridigo. Policija pa doslej zama zasleduje tatova.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 21. avgusta. Danes je bila poročna obravnava proti stavbenemu tehniku K. Voglu, ki je obdolžen roparskega napada na stariarico Valy. Poročniki so ga soglasno spoznali za krivega in sodišče ga je obsodilo na 8 let težke ječe.

Praga, 21. avgusta. Danes je imel deželni odbor češki sejo, ki ji je predsedoval dr. Herold. Dr. Herold je naznanil, da želi ministrski predsednik baron Beck, da bi se deželni odbor že v današnji seji definitivno izrekel, da li se naj skliče deželni zbor ali ne. Deželni odbor je nato sklenil s 3 proti dvema glasovoma vlado pozvati, naj vsekar skliče deželni zbor.

Moravska Ostrava, 21. avgusta. Trije zastopniki rudarjev so sporočili rudniškemu uradu, da odklanjajo vse posredovalne predloge in da bodo nastopili proti grofu Sternbergu pot tožbe.

Moravska Ostrava, 21. avgusta. Pooblaščenec rudarjev posl. Cingr izjavlja, da rudarji ne bodo stavili nobenih novih predlogov. Ako bodo delodajaleci molčali na njihove prozbe, je splošna stavka neizogibna.

Kolonija, 21. avgusta. »Köln. Zeitung« ve povedati, da je francosko vojaštvo v Casablanci za časa zadnjih bojev brezstidno plenilo po mestu; v tem poslu se je baje posebno odklikovala legija tujcev. Vojski so uplenili vse, kar jim je prišlo v roke. Dve skladišči blaga so popolnoma oropali. Francozje so marokanske vojake, ki so stražili tuje konzulate, brez usmiljenja pobili. Med evropsko kolonijo vlada baje radi tega silno razburjenje proti Francozom.

Fez, 21. avgusta. V petek je vojaštvo med opoldansko molitvijo v veliki mošaji proglasilo Mulaj Mohamed Hafisa za sultana. S tem je bil Hafis oficialno proglašen za sultana južnega Maroka. Splošno se pričakuje, da se bodo sedaj Maročani napotili z veliko vojsko proti Casablanci.

Pariz 21. avgusta. V nekem pariškem predmestju se je podrl sedemnadstropno poslopje. Več oseb je bilo ubitih, mnogo pa ranjenih.

Pariz 21. avgusta. Ker se francoskemu vojaštvo ni posrečilo docela streti moči napadajočih Kabilov, je pričakovati, da se le-ti, ojačeni z novimi četami, zopet vrnejo in napadejo Casablancu. V tem slučaju bi bila situacija za Francoze silno opasna.

Madrid 21. avgusta. Španskim listom poročajo, da je postal položaj v Casablanci velekritičen in da je vsak trenutek pričakovati novih krvavih bojov.

Slovencl in Slovenke! Ne zabi-te družbe sv. Cirila in Metoda!

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znane, pristnega „Mollovega Seiditz-praska“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanje. Originalna škatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deseli je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, ga razumovano z varnostno znamko in podpisom. 1 16-12

Pomankanje slasti, motenja v prebavljanju se najbolj lahko odpravi z rednim pitjem čageškega, tempelškega vreleca. Za starejše in kronično stanje te vrste naj se pa raje rabi „Styria vrelec“ (močnejši). Dobiva se pri firmah **M. Kastner in Peter Lassnik** v Ljubljani.

76 odkrivanj prve vrste si je pridobil v času čletnih uspehov staroznačen preparat „Nestlejeva otroška redina moka“ v vseh kulturnih državah, med temi najvišje odkrivanje povodom svetovne razstave v Parizu 1. 1900.: viteza častne legije. Nestlejeva otroška moka je sin prašek iz mlečnega prepečenca, ki daje, z vođa kuhanja, okusno, krepko in jako lahko prebavno živilo za dojenče, rekonvalescente, bolne na želodcu in stare ljudi. Zabranjuje in odstranjuje tako pogosto nastopajoča bljuvanja in driske, črevesne katarje in motenja prebave. Dobiva se v vsaki lekarni in drogeriji. 4 2019-1

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljša priznana Tanno-chinin tinktura za lasse

katere okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 4 steklenica z navodom 1 krona. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, špicalitet, najfinejših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod l. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Rasljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega ljub. mostu. 10-34

Umrlji so v Ljubljani.

Dne 17. avgusta: Ida Ferik, poštnega uradnika vdova 53 let, Gosposke ulice 7, vsled trebnine mrene.

Dne 18. avgusta: Mihael Zalar, nadsprednik 59 let, Sv. Petra cesta 26, jetika.

Dne 19. avgusta: Josip Kavka, nočni čuvaj 48 let, Marije Terezije cesta 11, vslad raka v želodcu.

V deželni bolnici:

Dne 11. avgusta: Magdalena Čertavec, čuvajeva žena 69 let, vsled ostarelosti. — Ottilyo Piutti, karmosk 26 let, Peritonitis. — Ivana Detela, pomožn. uradnika žena 51 let, srčna hiba.

Dne 15. avgusta: Ivan Kregar, dninar 27 let, jetika.

V hiralnici:

Dne 18. avgusta: Albina Grablovic, zaseb. uradnika hči 19 let, Idiostimus — Helena Jakomin kuharica, 71 let, Ostarelosti. — Ana Pichler, dninarica, 81 let, Nadiha.

V vojaški bolnici:

Dne 16. avgusta: Blaž Gross, prostak, 33 let, Legar.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Avgust Trojanšek, cand. iur. v Stobu-Domžale K 220, nabral gosp. J. Adamič v veselji družbi domačalskih sokolov z geslom: „Še so naše Domžale, pa bodo tudi ostale!“ — Gospa Mimica M. v Metliki, K 1—, kot dobljeno stavo. — Gosp. Milan Kravanja, v Čerknici, K 2—, nabral v sladko ginjeni družbi pri g. Stergulcu. — Gosp. J. Kersnik na Brdu p. Lukovica, K 7—, nabral v veselji družbi v Lukovici ob priliki cesarjevega rojstnega dne. — Gosp. Ferdo Reiniger v Toplicah na Dolenjskem K 7—, nabral pri veselici dne 18. avgusta t. l. — Vesela družba v S. K 7—, — Neimenovana rodbina mesto venca na krsto blagega gosp. M. Zalarja, zavednega narodnjaka K 10—. Skupaj K 3650. — Srčna hvala!

Borzna poročila. Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurs dan. borse 21. avgusta 1907.

Maloimni papir.	Denar	Bliza
4 1/2% majeka renta . . .	95.05	95.25
4 1/2% srebrna renta . . .	96.80	96.50
4 1/2% avstr. krona renta .	96.15	96.35
4 1/2% zlata . . .	114.—	114.20
4 1/2% ogrska krona renta .	97.40	97.—
4 1/2% zlata . . .	108.60	108.80
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	98.60	99.30
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	104.80	102.—
4 1/2% Zadar . . .	99.85	100.85
4 1/2% bos.-herc. železniško	97.—	98.—
4 1/2% posojilo 1902 . . .	94.75	95.25
4 1/2% češka dež. banka k. o.	94.75	95.25
4 1/2% ž. o. . .	94.75	95.25
4 1/2% zast. pisma gal. dež. .	99.—	100.—
4 1/2% hipotečne banke . . .	99.—	100.—
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . . .	101.90	102.90
4 1/2% 10% pr.	101.90	102.90
4 1/2% zast. pisma innerst.	98.—	99.—
4 1/2% hranilnice	98.—	99.—
4 1/2% zast. pisma ogr. cent	98.—	99.—
4 1/2% dež. hranilnice	99.25	100.25
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	99.25	100.25
4 1/2% obl. ogr. lokalnih želez.	98.50	99.50
4 1/2% leznik d. dr.	99.75	100.75
4 1/2% obl. češke ind. banke	99.75	100.75
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-	99.90	99.90
4 1/2% Poreč	98.75	99.75
4 1/2% prior. dolenskih žel. .	294.40	295.40
4 1/2% prior. juž. žel. kup. . .	98.50	99.50
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	98.50	99.50

Dobro vpeljana pekarna in prodajalna se takoj odda v Spodnji Šiški. Več se poizve v upravištvu „Slovenskega Naroda“. 2745-2

Lepa stanovanja z 1, 2 ali 3 sobami s pripadki v novo zgrajenih hišah na Selu pri Ljubljani blizu električne postaje se oddajo v najem takoj ali za november. 2449 9 Več se izve pri E. Predeviču, Ambrožev trg.

Iščese več hlapcev h konjem za gozdarijo; mesečno plačilo 80 K. Sprejme se tudi dobro izurjen cirkularist ter drugi delavci. — Plačilo po dogovoru. — Poizve se na parni žagi v Koprivniku pri Kočovju ali pri Dom. Lušinu v Ljubljani, Jenkove ulice 18. 2756-2

Izšla je knjiga Kralj Matjaž. Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Ponatis iz „Slov. Naroda“.) Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniku in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri. Cens 1 K, s poštnino 1 K 20 vln. Dobi se edino pri **L. Schwentnerju**, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

Vid Bratovž Sv. Jakoba nabrežje 25 priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-34

Prodajalna v Ljubljani, na Dvorskem trgu št. 3 (na vogalu Židovskih ulic) se odda novembra meseca t. l. v najem. 2784-1 Natančneje se poizve v pisarni odvetnikov **dr. Sayer in dr. Sajovic** v Ljubljani, v Gosposkih ulicah 3.

Dva dobra 2754-3 mizararska pomočnika se takoj sprejmeta v trajno delo. Ferdo Primožič, mizar, Hilserjeve ul. 5.

Puchov motor 3 1/2 HP, z enim cilindrom, popolnoma nov, letošnji model se prodaja za nizko ceno. 2779 2 Izve in ogleda se v trgovini **Fran Čudna** v Prešernovih ulicah.

Dobro vpeljana pekarna in prodajalna se takoj odda v Spodnji Šiški. Več se poizve v upravištvu „Slovenskega Naroda“. 2745-2

Lepa stanovanja z 1, 2 ali 3 sobami s pripadki v novo zgrajenih hišah na Selu pri Ljubljani blizu električne postaje se oddajo v najem takoj ali za november. 2449 9 Več se izve pri E. Predeviču, Ambrožev trg.

Iščese več hlapcev h konjem za gozdarijo; mesečno plačilo 80 K. Sprejme se tudi dobro izurjen cirkularist ter drugi delavci. — Plačilo po dogovoru. — Poizve se na parni žagi v Koprivniku pri Kočovju ali pri Dom. Lušinu v Ljubljani, Jenkove ulice 18. 2756-2

Izšla je knjiga Kralj Matjaž. Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Ponatis iz „Slov. Naroda“.) Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniku in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri. Cens 1 K, s poštnino 1 K 20 vln. Dobi se edino pri **L. Schwentnerju**, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

Vid Bratovž Sv. Jakoba nabrežje 25 priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-34

Prodajalna v Ljubljani, na Dvorskem trgu št. 3 (na vogalu Židovskih ulic) se odda novembra meseca t. l. v najem. 2784-1 Natančneje se poizve v pisarni odvetnikov **dr. Sayer in dr. Sajovic** v Ljubljani, v Gosposkih ulicah 3.

Urarja, spretnega, vajenega vseh urarskih del in zmognega tudi nemštine, sprejme v stalno službo 2788-2 **C. Almoslechner** v Celju, Kolodvorske ul.

Zanesljivoga, v ključavninčarstvu izvežbanoga **strojnika** išče večje podjetje v Ljubljani. Ponudbe pod „I. A. D.“ na upravništvu lista. 2767 3

Deklico iz poštene biše s primerno šolsko izobrazbo, večšo slovenskega in nemškega jezika, ki ima veselje do trgovine z mešanim blagom, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji tvrdka **I. V. R., Sv. Križ pri Kostanjevici**. 2766-2

Trgovski pomočnik prva moč, 2767-3 v trgovini z mešanim blagom, posebno izurjen spreten prodajalec, se sprejme takoj ali pozneje v trgovini **M. Elsner** v Litiji.

Priden zanesljiv hlapec za vsako delo z daljšimi spričevali, če mogoče vojašine prost, se sprejme takoj. Plača 15 gld. mesečno ter vsega prost. Ponudbe na upravništvu „Sloven. Naroda“ pod „hlapec 223“. 2706-7

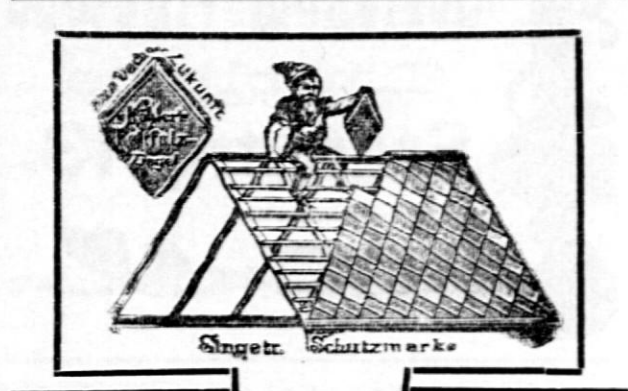
Prodaja starega materijala. Pri podiranju starega župnišča pri Sv. Jakobu v Ljubljani in dveh ososednjih hiš v Florjanskih ulicah št. 18 se prodajo okna, vrata, peči, štedilniki, les in železje. Natančneje se poizve od 8. do 10. ure na licu mesta.

Filip Supančič mestni stavbnik. 2773 3

Steckenpferd Bay-Rum Bergmanns & Komp., Draždane in Dečini n. L. se obnaša neprimerano dobro proti tvoritvi luskin in izpadanju las, pospešuje rast las in je za vdrjenje proti revmatičnim boleznim izredne veljave. Dobiva se v steklenicah po 2 K in po 4 K po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah in brivnicah. II 2103 5

Perje za postelje in puh priporoča po najnižjih cenah **F. HITI** 34 **Pred škofijo št. 20.** Zunanja naročila se točno izvršujejo.

„Pri zlatem čevlju“ Ljubljana **Stari trg št. 9** velika zaloga **čevljev** domačega in tujega izdelka. Trpežno blago. — Cene solidne. **Točna postrežba.**

Cementna zarezna strešna opeka iz portland cements in peska. Streha prihodnosti. Patentirana v 30 državah. Trpežnejša in bolj lahka streha kakor iz vsake druge vrste strešnih opek iz ilovce. Odlikovan s diplomom, zlato medaljo in častnim križcem v Parizu 1904. Edini izdelovatelj za Kranjsko **JANKO TRAUN** izdelovatelj cementnin **Glince pri Ljubljani.**

Najboljši kozmetični predmeti so: **Ada mlo 70 h cream po 1 K.** za oiepsanje polti in telesa. **Ada ustna voda zobni prašek po 1 K,** za gojitev zob in ust. **Ada lasna voda lasna pomada po 1 K,** za ohranitev in rast las. Ti izdelki „Ada“, ki so oblastveno varovani, so naprodaj le v **Orlovi lekarni** **Mr. Ph. Mardetschlager, kemik J. Svobode naslednik v Ljubljani.** Nademestke za „Aido“ savačajte.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“ Podružnica v SPLJETU. **Stritarjeve ulice št. 2.** Podružnica v CELOVCU. **Reservni fond K 200.000.** Delniška glavica K 2.000.000. **obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun po 4 1/2% od dne vloge do dne vzdiga. — Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se „Hotelske družbe z omejeno zavezo Triglav“ po K 500—, 1000—, 5000— in 10.000.** **Rentni davek plača banka sama.**

Delniška družba združenih pivovarjev Žalec in Laški trg priporoča svoje **izborna pivo. Črno pivo „Salvator“.** Zaloga v Spodnji Šiški. — Telefon štov. 187. 1454-82 **Pošiljajte na dom sprejema restavratore gosp. E. Križnik „Narodni dom“, Ljubljana. (Štev. telefona 32.)**

Avg. Agnola v Ljubljani, Dunajska cesta 21. **Velika zaloga steklenine, porcelana, svetilk, zrcal, šip, kozarcev, vrčkov itd. Gostilniška in kavarnarska namizna posoda po najnižjih cenah.**

Lepo stanovanje

hladno in mirno, 4 sobe, del vrta itd. v Novi ulici št. 3, II. nadst. se radi odpotovanja takoj ali pozneje odda. Poprašati je ravnotam. 2755-3

Parna mlekarna v Medvodah prodaja

1/4 mastni (delavski) sir po K 90 l kg, 1/2 mastni (delavski) sir po K 110 kg, celomastni in trapistovski sir po K 160 l kg. Zavojniha prosta po povzetju.

Samo pristna **goriška** in različna vina se točijo najceneje v Goriškem vinotoču Ljubljana Stari trg 13.

Kuharica

katera razume gospodinjstvo, se s 1. septembrom t. l. sprejme v stalno službo. Plača po dogovoru. 2768-3

KAREL JELOVŠEK na Vrhniki.

Vinske sode

(belega vina) skoro nove, dobre in močne, od 620 do 650 litrov, prodaja po nizki ceni

Fran Cascio Vegove ulice št. 10.

Pred nakupom si oglejte velkansko sukнено zalogo R. Miklauca v Ljubljani, Špitalske 33 ulice št. 5. Ostanke pod ceno!

Žalne klobuke vence in trakove Benedikt, Ljubljana.

Odljkovan s častno diplomom in zlato kolajno na III. dunajski medni razstavi 1. maja 1904 pod pokrovit. Nj. ces. in k. Visokost. presvete gospe nadvojvodinje Marije Anstolice. **P. CASSERMANN** krojaška obrt v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 3 se priporoča v izgotavljanje moških oblek kakor tudi vseh avstr. uniform po najnovejšem kroju. Priznana solidno delo in zmerna cena. Pristno angleško blago je v največji izbi-beru vedno v zalogi.

Najbogatejšo zalogo in najraznovrstnejšo izbiro klavirjev in harmonijev ima **Alojzij Kracmer** izdelovalec klavirjev in sodno zapriseženi zvedenec Ljubljana Sv. Petra cesta št. 4. Vedno so v zalogi preigrani pa brezhibni klavirji. Prava-mem ubira-rije in poprav-ljanje vseh sistemov. Glavno zastopstvo dvornih firm L. Bösen-dorfer na Dunaju, August Förster v Lübau, Th. Mann-borg v Lipskem. Za vsak, pri men i kupljen klavir docela jamčim. — Najnižja izposojevalnina. — Delna plačila.

Zelo dobro vpeljana **žganjekuharica** v bližini Ljubljane z mnogo odje-malci se radi rodbinskih razmer takoj ugodno prodaja. Denarja je treba 12.000—20.000 gld. Ponudbe pod „Priložnost 224“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

NOVA **steklena stena** za pisarno se poceni prodaja. Ogleda se lahko na Dunajski cesti št. 16 v skladišču „moke P. Majdič.“

Jožef Logar bo imel prihodnji mesec na prodaj par vagonov belega in črnega **grozdja** Kdor ga želi imeti, dobi vzorec. Trgovec želi prevzeti ali kupiti **trgovino** z dobrim prometom v kakem večjem kraju, oziroma pristopi tudi kot **kompanjon** k dobremu podjetju. Zmožen je popolnoma trgovskega poslovanja. Ponudbe je vpsolati na upravništvo „Sloven. Naroda“ do 26. t. m. pod šifro „Zmožen“.

JOSIP VIDMAR Najcenejše solčnike in dežnike domačega izdelka priporoča **JOSIP VIDMAR** Ljubljana Pred škofljo 19, Stari trg 4, Prešernove ulice 4.

Opeko-zidake

se dobi v poljubni množini v parni opekarni **JOS. LAVRENCIČA** v Postojni.

Razglas. C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje v svrhu dobave potrebnih desk, stebrov, obročev, dog in premoga za leto 1908 event. za leto 1909 konkurenčno razpravo. Pisemne ponudbe (vsaka pola kolkovana s kolkom za 1 K) s pobotnico o plačilu vadija, ki znaša 10% zaslužka za leto 1908 in se je vložil pri kaki c. kr. blagajnici, se morajo doposlati podpisani c. kr. tobačni tovarni najkasneje do 30. avgusta 1907 do 11. ure dopoldne. Na vnani strani kuverte mora biti napis: „Ponudba za dobavo“ št. 3779 ex 1907. V letu 1908 se bodo potrebovale sledeče množine:

4 m dolge, 14 mm debele mehke deske ca.:	4 m dolge, 20 mm debele deske circa:
10.000 kosov desk 19 cm širokih	2.500 kosov desk 19 cm širokih
10.000 " " 21 " " "	2.500 " " 21 " " "
8.000 " " 23 " " "	2.000 " " 23 " " "
8.000 " " 25 " " "	3.000 " " 25 " " "
10.000 " " 27 " " "	3.000 " " 27 " " "
10.000 " " 29 " " "	4.000 " " 29 " " "
8.000 " " 31 " " "	3.000 " " 31 " " "
11.000 " " 33 " " "	2.500 " " 33 " " "
3.000 " " 35 " " "	1.000 " " 35 " " "
1.500 " " 37 " " "	1.000 " " 37 " " "
500 " " 39 " " "	500 " " 39 " " "
80.000 "	25.000 "
1.000 kosov 4 m dolgih 26 mm debelih in 316 mm širokih mehkih desk	
300 " " 4 " " 33 " " " " 316 " " " " " "	
400 " " 4 " " 40 " " " " 316 " " " " " "	
1.000 " " 4 " " 53 " " " " 316 " " " " " "	
100 " " 4 " " 53 " " " " 316 " " " " " "	
20 m ³ 2 " " 53 " " " " 260 " " " " " "	
5 " različnih trdih desk.	
50 " robato obsekanih podlog različnih obsežnosti.	
200 kosov hrastovih pragov 1-5 m dolgih 0-19 m širokih 0-15 m visokih	
155-000 " leskovih majhnih obročev 2-5 dolgih v butarah po 100 kosov	
8-400 " bukovich dog 82 cm dolgih, 10-12 cm širokih in 2 cm debelih	
4.000 " " za dna, 55 cm dolgih 10-12 " " " " 25 " "	
24.000 mterskih stotov premoga.	

Množine potrebne za leto 1909, ki bodo primeroma iste, kakor za l. 1908, naznanile se bodo event. ponudnikom pred koncem leta 1908.

C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani dne 9. avgusta 1907. **Möller.**

Podpisani se usojam javiti veleocenjenemu občinstvu v Ljubljani in na deželi, da sem si nabavil **nov voz za prevažanje pohištva.** ter se priporočam za **selitve** ter vse druge vožnje po najnižji ceni. Dalje se priporočam za prodajo **premoga in drva.** Z velespoštovanjem **Martin Lampert** Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 31.

Ces. kr. avstrijske državne železnice. **Izvod iz voznega reda.** Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.)

7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.

7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-05 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)

11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplic, Rudolfovega, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10-50 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-46 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10-50 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnice v Trstu.

JOSIP STUPICA jermenar in sedlar v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 6. Priporočam svojo zalogo najrazličnejših **konjskih oprav** katere imam vedno v zalogi, kakor tudi vse druge konjske potrebščine. **Cene nizke.**

Specialiteta! **turistovske srajce** belo in barvasto perilo iz angleškega cefirja, golenice, izbrani vzorci, **kravate** za vse različne okuse, dalje specialitete švedskih **rokavic:** glače in iz pralnega usnja brezhibne priljubljeni in najboljši izdelek priporoča **Alojzij Persché** v Ljubljani Pred škofljo št. 21.

Ivan Jax in sin v Ljubljani Dunajska cesta št. 17 priporočata svoj bogato zalogo **voznih koles.** **Sivalni stroji** za redbine in obrt Brezplačni kurzi za vožnjo v hiši. **Pisalni stroji „ADLER“.**

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS Ljubljana, Turjaški trg št. 7. Največja zaloga **pohištva** za spalne in jedilne sebe, salone in gospeke sebe, Proprage, zastorji, medrol na vzmeti, Zimnat medrol, etroški vozički itd. **Ustanovljena 1847.**